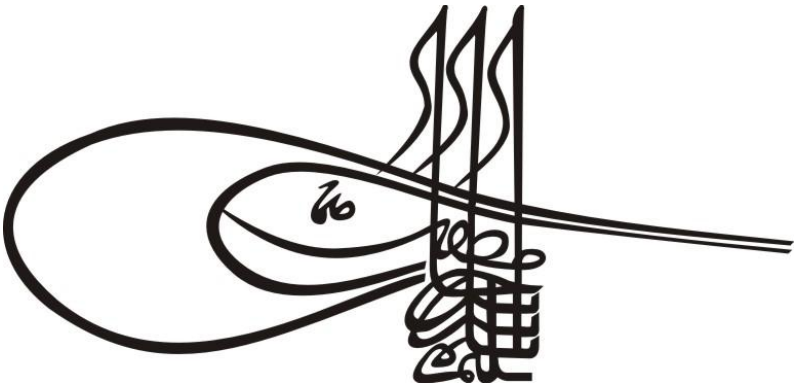
Turkish Studies

International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic

ACADEMIC JOURNAL

Turkish Studies Dergisi, üç ayda bir yayınlananuluslararasıhakemli bir dergidir.
Turkish Studies Dergisi'nde yayınlanan tüm yazıların, dil, bilim ve hukukî açıdan bütün sorumluluğu yazarlarına, yayın hakları **www.turkishstudies.net**'e aittir.
Yayıncının yazılı izni olmaksızın kısmen veya tamamen herhangi bir şekilde basılamaz, çoğaltılamaz. Yayın Kurulu dergiye gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamamakta serbesttir. Dergiye gönderilen yazılar iade edilmez.
Dergide yer alan yazıların dijital baskı, grafik tasarım, DOI numaralarının alınması ve uluslararası indeslere tanıtılması gibi işlemler Alko Dijital Baskı ve Grafik Tasarım şirketi tarafından ücret karşılığında yapılmaktadır. Dergide basım kararı alınan yazıların sahipleri yazılarının tasarım, yayın ve indeks masraflarını Alko Dijital Baskı ve Grafik Tasarım şirketine öderler.

Turkish Studies; EBSCO, DOAJ, ICAAP, Scientific Commons, MLA, ASOS, AMIR (Access to Mideast and Islamic Resources), Journal Directory, DJS (Dayang Journal System), ULAKBİM indeksleri tarafından taranmaktadır.

ISSN: 1308-2140

TURKISH STUDIES

International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic

Sahibi / Owner
Mehmet Dursun ERDEM

Yayınevi / Publishing House
ALKO DİJİTAL BASKI MERKEZİ – GRAFİK TASARIM

Editor
Sibel ÜST

Editor Yardımcıları/Assistant Editors
Ramazan BÖLÜK-Muhammet Raşit MEMİŞ-Yaşar ŞİMŞEK
Hanife ALKAN-Mehmet Burak ÇAKIN

Yayın Kurulu/Editorial Board
Fatma S. KUTLAR OĞUZ - Orhan K. TAVUKÇU
Ali AKAR-Dursun Ali TÖKEL
M. Vefâ NALBANT-Caner KERİMOĞLU
Ülkü ELİUZ-Mitat DURMUŞ
Yavuz BAYRAM-İsrafil BABACAN
Mehmet Dursun ERDEM – Tuncay BÜLBÜL
Cemalettin KÖMÜRCÜ

Danışma Kurulu/Board of Advisory
Ahmet BURAN- Gürer GÜLSEVİN
Turgut KARABEY-Mehmet AYDIN-Ramazan KORKMAZ

Genel Koordinatör/General Coordinator
Yavuz BAYRAM

Kaynakça Sorumluları/Persons for Bibliography Process
Süleyman Kaan YALÇIN
Murat ŞENGÜL - Veysel İbrahim KARACA
Kadri H. YILMAZ

Yabancı Dil Uzmanları
Muhammet Raşit MEMİŞ - Yusuf AYDIN

Baskı Sorumluları/Persons for Print Process
Özgür AY - Önder SEZER

Dış Temsilciler Koordinatörü/General Coordinator of Foreign Editors
Prof. Dr. Gürer GÜLSEVİN

Dış Temsilciler/Representative of Foreign Country

USA	Robert DANKOFF
Germany	Marcel ERDAL-Zeki KARAKAYA
Greece	Fatih KEMİK
Japan	Yuu KURIBAYASHI
Norway-Swedish	Bernt BRENDEMOEN
England	Fikret TURAN
Albania	Xhemile ABDİU
Central Asia	Seadet SHİKHİYEVA
Kazakhstan	Gülnar KOKUBASOVA
Kyrgyzstan	Ulanbek ALİMOV-Osman KÖSE
Azerbaijan	Vusale MUSALİ
Uzbekstan	Cabbar İŞANKUL
Halab-Aleppo (Syria)	Ahmet DEMİRTAŞ
Poland	Öztürk EMİROĞLU

Hakemler/Referees

Prof. Dr. Marcel ERDAL	Frankfurt University
Prof. Dr. Han-woo CHOİ	Eurasia University
Prof. Dr. Bernt BRENDEMOEN	Oslo University
Prof. Dr. Robert DANKOFF	Univercity Of Chicago
Prof. Dr. Walter ANDREVS	Washington University
Prof. Dr. Ahat ÜSTÜNER	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet AKÇATAŞ	Uşak Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet BURAN	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet GÜNŞEN	Trakya Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet TAŞĞIN	Konya Üniversitesi
Prof. Dr. Alev SINAR UĞURLU	Uludağ Üniversitesi
Prof. Dr. Ali AKAR	Muğla Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Sinan BİLGİLİ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Ali YILDIRIM	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Alimcan İNAYET	Ege Üniversitesi
Prof. Dr. Asiye Mevhibe COŞAR	Karadeniz Teknik Ü.
Prof. Dr. Atabey KILIÇ	Erciyes Üniversitesi
Prof. Dr. Avni GÖZÜTOK	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Cengiz ALYILMAZ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Erdoğan BOZ	Eskişehir Osmangazi Ü.
Prof. Dr. Fazıl GÖKÇEK	Ege Üniversitesi
Prof. Dr. Fikret TURAN	Mancester Üniversity
Prof. Dr. Filiz KILIÇ	Nevşehir Üniversitesi
Prof. Dr. Funda TOPRAK	Yıldırım Beyazıt Ü.
Prof. Dr. Gürer GÜLSEVİN	Ege Üniversitesi
Prof. Dr. H. Dilek BATİSLAM	Çukurova Üniversitesi
Prof. Dr. H. İbrahim DELİCE	Cumhuriyet Üniversitesi
Prof. Dr. Halûk Harun DUMAN	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Hasan AKAY	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Hatice AYNUR	Yıldız Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Hatice ŞAHİN	Uludağ Üniversitesi
Prof. Dr. İ. Hakkı AKSOYAK	Gazi Üniversitesi

Prof. Dr. İbrahim TELLİOĞLU	Ondokuz Mayıs Ü.
Prof. Dr. İlhan GENÇ	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Kerime ÜSTÜNOVA	Uludağ Üniversitesi
Prof. Dr. Mahmut KAPLAN	Fatih Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet AYDIN	Ondokuz Mayıs Ü.
Prof. Dr. Mehmet TÖRENEK	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet İNBAŞI	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet Mehdi ERGÜZEL	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Menderes COŞKUN	Süleyman Demirel Ü.
Prof. Dr. Metin AKKUŞ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. M. Muhsin KALKIŞIM	Karadeniz Teknik Ü.
Prof. Dr. Muhittin ELİAÇIK	Kırıkkale Üniversitesi
Prof. Dr. Muhsine BÖREKÇİ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Mukim SAĞIR	Erzincan Üniversitesi
Prof. Dr. Mustafa UĞURLU	Girne Amerikan Ü.
Prof. Dr. Nebi ÖZDEMİR	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Nurettin DEMİR	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Nurettin ÖZTÜRK	Pamukkale Üniversitesi
Prof. Dr. Nurullah ÇETİN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. O. Kemal TAVUKÇU	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Osman YILDIZ	Süleyman Demirel Ü.
Prof. Dr. Öcal OĞUZ	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Pervin ÇAPAN	Muğla Üniversitesi
Prof. Dr. Ramazan GÜLENDAM	Çanakkale Onsekiz Mart Ü.
Prof. Dr. Saadettin GÖMEÇ	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Songül TAŞ	İnönü Üniversitesi
Prof. Dr. Şener DEMİREL	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Yakup ÇELİK	Yıldız Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Yaşar AYDEMİR	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Zeki KARAKAYA	Goethe University
Prof. Dr. Zeki KAYMAZ	Ege Üniversitesi
Ass. Prof. Yuu KURIBAYASHI	Okayama University

Doç. Dr. Abdullah İLGAZİ	Dumlupınar Üniversitesi
Doç. Dr. Abdülhalim AYDIN	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Adem BAŞIBÜYÜK	Erzincan Üniversitesi
Doç. Dr. Ahmet ŞİMŞEK	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Ahmet YİĞİT	Muğla Üniversitesi
Doç. Dr. Alaattin KARACA	Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Doç. Dr. Alparslan CEYLAN	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Bahir SELÇUK	Adıyaman Üniversitesi
Doç. Dr. Bayram Ali KAYA	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Bekir ÇINAR	Niğde Üniversitesi
Doç. Dr. Bülent BAYRAM	Kırklareli Üniversitesi
Doç. Dr. Bünyamin KOCAOĞLU	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Cafer ÇİFTÇİ	Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Caner KERİMOĞLU	Dokuz Eylül Üniversitesi
Doç. Dr. Celal DEMİR	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Doç. Dr. Ercan ALKAYA	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Erdal ŞAHİN	Marmara Üniversitesi
Doç. Dr. Erdoğan ERBAY	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Erhan AYDIN	Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Fatma AÇIK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Fatma Sabiha KUTLAR	Hacette Üniversitesi
Doç. Dr. Gül TUNÇEL	GaziÜniversitesi
Doç. Dr. Güray KIRPIK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Hatice ŞİRİN USER	Ege Üniversitesi

Doç. Dr. Hikmet KORAŞ	Niğde Üniversitesi
Doç. Dr. Hüseyin GÜFTA	Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. İbrahim Halil TUĞLUK	Adıyaman Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail TAŞ	Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet BEŞİRLİ	Çankırı Karatekin Ü.
Doç. Dr. Mehmet ÇOG	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Dursun ERDEM	Nevşehir Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet GÜMÜŞKILIÇ	Fatih Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet KIRBIYIK	Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Naci ÖNAL	Muğla Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Nuri GÖMLEKSİZ	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet TEMİZKAN	Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Vefa NALBANT	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet ZAMAN	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Metin ARIKAN	Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Mevlüt GÜLTEKİN	Niğde Üniversitesi
Doç. Dr. Muammer Mete TAŞLIOVA	Hitit Üniversitesi
Doç. Dr. Muharrem DAŞDEMİR	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Muharrem DAYANÇ	Eskişehir Osmangazi Ü.
Doç. Dr. Musa ÇİFÇİ	Uşak Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa ALKAN	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa ÖZSARI	Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Mümtaz SARIÇİÇEK	Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Nergis BİRAY	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Nesrin T. KARACA	Başkent Üniversitesi
Doç. Dr. Osman GÜNDÜZ	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Salim ÇONOĞLU	Balıkesir Üniversitesi
Doç. Dr. Sami KILIÇ	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Şaban DOĞAN	Abant İzzet Baysal Ü.
Doç. Dr. Şahin KÖKTÜRK	Ondokuz Mayıs Ü.
Doç. Dr. Tarık ÖZCAN	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Tuncay BÜLBÜL	Nevşehir Üniversitesi
Doç. Dr. Turgut TOK	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Turhan ÇETİN	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Ülkü ELİUZ	Karadeniz Teknik Ü.
Doç. Dr. Ülkü GÜRSOY	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Yaşar ŞENLER	Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Doç. Dr. Yavuz BAYRAM	Ondokuz Mayıs Ü.
Doç. Dr. Yunus BALCI	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Yusuf ÇETİNDAĞ	Fatih Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa ARSLAN	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa GENCER	Abant İzzet Baysal Ü.
Doç. Dr. Nadir İLHAN	Fırat Üniversitesi
Doç. Dr. Osman KÖSE	Ondokuz Mayıs Ü.
Doç. Dr. Serkan ŞEN	Ondokuz Mayıs Ü.

Yrd. Doç. Dr. Abdullah KÖK	Niğde Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Abdullah ŞAHİN	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Adem İŞCAN	Gaziosmanpaşa Ü.
Yrd. Doç. Dr. Adem ÖGER	Nevşehir Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet DEMİRTAŞ	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet GÜNDÜZ	Ahi Evran Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet Turan SİNAN	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ali Emre ÖZYILDIRIM	Yıldız Teknik Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ali YILDIZ	İstanbul Arel Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Alpaslan OKUR	Sakarya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Alpay Doğan YILDIZ	Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Alptekin YAVAŞ	Çanakkale Onsekiz Mart Ü.
Yrd. Doç. Dr. Aydın KIRMAN	Ordu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayfer YILMAZ	Gazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Bayram ÇETİNKAYA	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Cafer GARİPER	Süleyman Demirel Ü.
Yrd. Doç. Dr. Cahit BAŞDAŞ	Muğla Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Cüneyt AKIN	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Dursun Ali TÖKEL	Ondokuz Mayıs Ü.
Yrd. Doç. Dr. Ebru Burcu YILMAZ	İnönü Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ekrem AYAN	Muğla Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ertuğrul AYDIN	Doğu Akdeniz Ü.
Yrd. Doç. Dr. Esen DURMUŞ	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Fatih AYDIN	Karabük Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Fatih USLUER	TOBB Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Faysal Okan ATASOY	Erzincan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Filiz ÇOLAK	Uşak Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Funda KARA	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Galip GÜNER	Erciyes Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Gökhan ARI	Aksaray Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Halil ERDEMİR	Celal Bayar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Halit KARATAY	Abant İzzet Baysal Ü.
Yrd. Doç. Dr. Hasan BAKTIR	Erciyes Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hilmi DEMİRKAYA	Mehmet Akif Ersoy Ü.
Yrd. Doç. Dr. Huriye ALTUNER	Niğde Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hüseyin DOĞRAMACIOĞLU	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Kahraman MUTLU	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İbrahim KOPAR	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İlyas YAZAR	Dokuz Eylül Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İsmet ŞANLI	Eskişehir Osmangazi Ü.
Yrd. Doç. Dr. Kadir GÜLER	Dumlupınar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Kürşat ÖNCÜL	Kafkas Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. M. Fatih KANTER	Ardahan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet EKİZ	Niğde Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet SOĞUKÖMEROĞULLARI	Gaziantep Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mesut TEKŞAN	Ç. Onsekiz Mart Ü
Yrd. Doç. Dr. Mitat DURMUŞ	Kafkas Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Murat KACIROĞLU	Bozok Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Murat ÖZŞAHİN	Uşak Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Musa Şamil YÜKSEL	Ege Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa ARSLAN	Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa ERTÜRK	Muğla Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa ÜSTÜNOVA	Uludağ Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mutlu DEVECİ	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Muvaffak DURANLI	Ege Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mücahit COŞKUN	Karabük Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nafi YALÇIN	Melikşah Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nedim BAKIRCI	Niğde Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nesime CEYHAN	Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nurullah ULUTAŞ	Muş Alparslan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Oğuzhan DURMUŞ	Trakya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ömer Faruk SÖNMEZ	Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Önder SEZER	Uşak Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özgür AY	Uşak Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özlem NEMUTLU	Celal Bayar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Refika ALTIKULAÇ DEMİRDAĞ	Aksaray Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Rıdvan CANIM	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Salim ÇONOĞLU	Balıkesir Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Sedat MADEN	Giresun Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Selim Hilmi ÖZKAN	Giresun Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Selma BAŞ	Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sema ÇETİN BAYCANLAR	Çukurova Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sema ÖZHER KOÇ	Osmaniye Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Serdar Uğurlu	Sakarya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Seval ŞAHİN GÜMÜŞ	Mimar Sinan -GS Ü.
Yrd. Doç. Dr. Seyit Battal UĞURLU	Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sezai COŞKUN	Fatih Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sibel ÜST	Yıldırım Beyazıt Ü.
Yrd. Doç. Dr. Soner AKPINAR	Eskişehir Osmangazi Ü.
Yrd. Doç. Dr. Süleyman Kaan YALÇIN	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Süleyman SOLMAZ	Pamukkale Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şevkiye KAZAN	Mehmet Akif Ersoy Ü.
Yrd. Doç. Dr. Şeyma BÜYÜKKAVAS KURAN	Ondokuz Mayıs Ü.
Yrd. Doç. Dr. Tacettin ŞİMŞEK	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Tuba Işınsu İSEN-DURMUŞ	TOBB Ekonomi ve Tek. Ü.
Yrd. Doç. Dr. Tuğça Poyraz TACOĞLU	Hacettepe Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Türkan GÖZÜTOK	Karabük Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yasemin MUMCU AY	Adnan Menderes Ü.
Yrd. Doç. Dr. Yunus AYATA	Cumhuriyet Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Zehra GÖRE	Selçuk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Zeki ÇEVİK	Balıkesir Üniversitesi
Dr. İlyas KARABIYIK	Erzincan Üniversitesi
Dr. Murat ŞENGÜL	Fırat Üniversitesi
Dr. Nezir TEMUR	Gazi Üniversitesi

Turkish Studies *- International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*
Volume 9/2 Winter 2014, p. 1417-1439, ANKARA-TURKEY

SİNGAPUR SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMI VE BU PROGRAMIN TÜRKİYE SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMI İLE KARŞILAŞTIRILMASI*

*Mustafa ŞEKER***

ÖZET

Ülkelerin hazırladığı sosyal bilgiler öğretim programları, ders içerikleri bakımından farklılık taşısa da sosyal bilgiler ile ilgili NCSS (***National Council for the Social Studies***) tarafından yapılan tanımlamaların belli bir anlayışla hazırlanmış olması sebebiyle benzer yönlerinin daha fazla olduğu görülmüştür. Türkiye'de 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968 ve 1998 yıllarında farklı isimler altında olsa da sosyal bilgiler alanında program geliştirme çalışmaları yapılmıştır. 2004 yılına gelindiğinde sosyal bilgiler öğretim programında, dünyada meydana gelen gelişmeler ve bu alanda yapılan çalışmalar göz önünde bulundurularak bazı değişiklikler yapılmış, programda kazanımlara ve etkinliklere yer verilerek bilgi, beceri, değer ve kavram gibi konulara yer verilmiştir. Son olarak eğitim sisteminde 4+4+4 olarak da adlandırılan bazı değişikliklerle sosyal bilgiler dersi ilkokul 4. sınıflar ve ortaokul 5., 6. ve 7. sınıflar şeklinde yeniden düzenlenmiştir. Türkiye'de olduğu gibi Singapur'da da program çalışmaları, ilköğretim kademesinde 1984'te başlamış ve 1999'da tamamlanarak yürürlüğe girmiş, 2008 ve 2012 yıllarında revize edilmiştir. Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Öğretim Programı ise 1. kademede 2005'te, 2. kademe ise 2006'da yürürlüğe girmiştir. Türkiye'de sosyal bilgiler dersi ve öğrenme alanları; bilgi, beceri, değer ve kavram boyutlarıyla ele alınarak "Sarmal Yaklaşım" doğrultusunda, Singapur'da ise, ilköğretim ve ortaöğretim kademesinde "Genişleyen Çevre Yaklaşımı" esas alınarak hazırlanmıştır. Bu çalışma, Türkiye ve Singapur'un 2000'li yıllarda program geliştirme çalışmaları doğrultusunda yürürlüğe koydukları sosyal bilgiler öğretim programlarının içeriğini analiz ederek benzerlik ve farklılıklarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ayrıca bu araştırma, doküman incelemesi yöntemi kullanılarak hazırlanan nitel bir çalışmadır. Türkiye ve Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programları'na baktığımızda kazanım ve etkinliklere yer verildiği, bunların bilgi, beceri, değer ve kavram gibi konularla zenginleştirildiği görülmüş, ölçme ve değerlendirmede ise genellikle süreç odaklılığın esas alındığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler, Eğitim-Öğretim Programı, Türkiye, Singapur

---

*__Bu makale Crosscheck sistemi tarafından taranmış ve bu sistem sonuçlarına göre orijinal bir makale olduğu tespit edilmiştir.__

** Yrd. Doç. Dr. Yıldız Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği, El-mek: mseker@yildiz.edu.tr

SINGAPORE SOCIAL STUDIES CURRICULUM AND COMPARISON OF THIS PROGRAMME WITH TURKISH SOCIAL STUDIES CURRICULUM

ABSTRACT

Although the social studies curriculums prepared by countries can be different in terms of the content of lessons, it can be seen that they have many more similarities since definitions of NCSS (National Council for the Social Studies) regarding social studies are prepared with certain approach. In the years 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968 and in 1998 in Turkey, although different names were used, some programme developing studies were conducted in the area of social studies. In the year 2004, in the social studies curriculum, some changes were made in accordance with the developments in the world and studies in this field, and in the programme gains and activities as well as subjects such as information/knowledge, skills, value and concept are included. Finally, with some changes in the education system, which is also sometimes called 4+4+4, social studies lesson primary school fourth grades and secondary school fifth, sixth and seventh grades have been reorganized. In Turkey as well as in Singapore, programme studies began at a primary school level in 1984, and they were completed and put into effect in 1999. Secondary School Social Studies Curriculum, however, was enacted at the first level in 2005, and at the second level in 2006. In Turkey social studies lesson and learning areas are prepared with a "Spiral/Cyclical Approach" by dealing with their aspects of information, skills, value and concept, while in Singapore they are prepared based on "Expanding Environment Approach" at primary school and secondary school levels. This study aims to put forward the differences and similarities of social studies curriculum put into effect by Turkey and Singapore in the year 2000s in an attempt to develop educational programmes. Also, this research is a qualitative study prepared using a document review method. Throughout the research, we benefited from the programmes and materials prepared and put by the Ministries of National Education of two countries on their official websites. Looking into the Turkish and Singaporean Social Studies Curriculum, it is seen that positive gains and activities are included, and these are enriched with subjects like information, skill, value and concept. It is also established that in measurement and assessment process-focused approach is applied.

Key Words: Social Studies, Curriculum, Turkey, Singapore

Giriş

Sosyal Bilgiler; tarih, coğrafya, felsefe, antropoloji, arkeoloji, psikoloji, sosyoloji, hukuk gibi sosyal bilimlere ait disiplinlerden meydana gelmiş bilgilerin disiplinlerarası bir anlayışla, ilköğretim seviyesindeki çocukların algılama düzeylerine uygun duruma getirildiği bir derstir (Sözer, 1998). Yaşadığı toplumda etkili ve duyarlı vatandaş yetiştirmeyi hedefleyen sosyal bilgilerin amacı, gerçek hayat şartlarına adapte olmuş, farklılıklara tahammül ederek birlikte yaşama kültürü kazanmış, çağın gerektirdiği bilgi ve beceriler noktasında donanımlı, mantıklı düşünerek objektif kararlar alabilme kabiliyetine sahip bireyler yetiştirmektir. Buna göre; sosyal

bilgiler dersi, sadece sosyal bilimlere ait disiplinlerin bir potada eritilerek dizayn edildiği bir ders değil aynı zamanda öğrencilerin sosyal beceri ve yeterliklerini kazandığı bir öğrenme alanıdır. Öğrencilerin bu yeterliliklere ulaşabilmesi için bir takım bilgi, beceri, değer ve kavramları kazanmaları beklenir (NCSS, 1992). Bu sebeple, öğrencinin ilgi, ihtiyaç ve eğilimlerinin bilinmesinin yanında bireyin merkeze alındığı bir eğitim-öğretim anlayışının olması, etkili ve yeterli bir öğrenmenin gerçekleşmesi için önemli olabilir. Bu süreçte, ilerlemecilik anlayışı çerçevesinde kendi bilgilerini yapılandıran ve öğrenme yaşantıları sunulan öğrencilere; yeni ve etkili bilgilerin kazandırılması için araştırma, değerlendirme ve sentez basamaklarını etkili kullanma imkânı verilmesi de faydalı olabilir. Ayrıca sosyal bilgiler eğitiminde oluşturmacı öğrenme yaklaşımı göz önünde bulundurularak öğrencilerin kendi bilgilerini öğrenme yaşantıları yoluyla düzenlemesi beklenir (Grant, 1997). Oluşturmacı kuram, öğrencilere, yaparak-yaşayarak öğrenme, problem çözme ve karar verme gibi becerilerin kazandırılması konusunda eğitimcilerin dikkatini çekmektedir. Önal ve Kaya (2006)'nın da vurguladığı gibi, sosyal bilgiler öğretim programlarının, öğrencilerin problem çözme ve karar verme becerilerinin gelişimine katkı sağlayabilecek bir biçimde düzenlenmesi, bu dersin daha etkili olmasına imkân sağlayacaktır.

Günümüzde gelişmekte olan ülkeler sınıfında yer alan Türkiye'de 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968 ve 1998 yıllarında sosyal bilgiler programına yönelik çalışmalar yapılmış, en son 2004 yılında pilot illerde (İstanbul, Ankara, İzmir, Diyarbakır, Hatay, Kocaeli, Bolu, Van, Samsun) yapılan uygulamalar sonunda sosyal bilgiler programı yapılandırmacılık esas alınarak 2005-2006 eğitim-öğretim yılında yürürlüğe girmiştir. Bu çerçevede Türkiye'de 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nın vizyonu şu şekilde ifade edilmiştir; 21. yüzyılın çağdaş, Atatürk ilkeleri ve inkılâplarını benimsemiş, Türk tarihini ve kültürünü kavramış, temel demokratik değerlerle donanmış ve insan haklarına saygılı, yaşadığı çevreye duyarlı, bilgiyi deneyimlerine göre yorumlayıp sosyal ve kültürel bağlam içinde oluşturan, kullanan ve düzenleyen (eleştirel düşünen, doğru karar veren), sosyal katılım becerileri gelişmiş, sosyal bilimcilerin bilimsel bilgiyi üretirken kullandıkları yöntemleri kazanmış, sosyal yaşamda etkin, üretken, haklarını ve sorumluluklarını bilen, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını yetiştirmektir (MEB, 2005).

Güneydoğu Asya'da, Endonezya ve Malezya arasında 692,7 km² yüzölçüme ve 4.185.200 (2004 yılı) nüfusa sahip bir ada ülkesi olan, İngilizce, Çince (Mandarin ve çeşitli lehçeler), Malayca, Tamilce ve çeşitli Hint Dilleri'nin konuşulduğu Singapur'da (Çolakoğlu, 2010), Türkiye'de olduğu gibi eğitim alanında önemli çalışmalar yapılmış, sosyal bilgiler öğretim programı, en son 2000'li yıllarda yapılandırmacı anlayışla hazırlanarak yürürlüğe girmiştir. Singapur Eğitim Bakanlığı'na göre eğitimin amaç ve hedefi; öğrencilerin kendi yeteneklerini keşfetmelerine yardımcı olmak, sahip oldukları yeteneklerini ve potansiyellerini nitelikli bir şekilde hayata geçirmelerine fırsat vermek ve yaşam boyu öğrenme arzularını geliştirmektir. Bu çerçevede Singapur Devleti, güçlü bir eğitim sistemine sahip olduğunu, yüksek ideallere sahip bireyler yetiştirme yolunda uyguladıkları eğim-öğretim faaliyetlerinin olumlu sonuçlar vereceğine inandıklarını belirtmişlerdir.

Singapur'un geleceğini inşa etme mücadelesi veren eğitimciler; gelecekte bazı alanlardaki değişim ve yenileşmenin kaçınılmaz olduğu gerçeğini kabul ederler. Bunun için Singapur'un, Asya'nın yükselen değeri olabileceğine dair birçok işaretlerin olduğunun altını çizerler. Genel olarak baktığımızda; kendi geleceğini inşa eden Singapur'daki eğitim kurumlarının amacı; ülkeyi daha ileri seviyeye taşımak ve geliştirmek, bu gelişimin gelecekte de devam etmesini sağlayabilmek için gençlere; yetenek, karakter ve değerlerini geliştirme imkânı vermektir (Tan and Gopinathan, 2000; Adler and Sim, 2005; MOE,2005).

Singapur Eğitim Sistemi, 3-6 yaş arasındaki çocukların gittiği anaokulundan üniversite eğitimine kadar farklı programları bünyesinde barındırmaktadır (Goh, 1979; Tan and Gopinathan,

2000). Ülkede ilköğretim kademesi; 1. sınıftan 4. sınıfa kadar 4 yıllık temel eğitimi kapsar. Daha sonra ise 5. ve 6. sınıflardan oluşan 2 yıllık uyum eğitimi görülür. Singapur ilkokul eğitiminin amacı; çocuklara temel matematik algısı kazandırmak, ülkenin anadilinin ve bunun yanında İngilizcenin yeterli düzeyde öğrencilere verilmesini sağlamaktır. Singapur'da zorunlu eğitim 6 yıl olup okullar ücretsizdir. Öğrenciler için, ilköğretim bitirme sınavları (PSLE) yapılır ve öğrenciler, işbirlikli öğrenme faaliyetlerine ve sosyal etkinliklere katılmaları konusunda cesaretlendirilir. Daha sonra öğrenciler; 2. kademe eğitimine, ilköğretim bitirme sınavı (PSLE)'ndaki başarılarına göre özel, normal ve teknik kademe biçiminde yerleştirilirler. Farklı öğretim kademeleri öğrencilerin ilgi ve kabiliyetlerine göre düzenlenir (MOE, 2005).

Singapur'da Sosyal Bilgiler Programı içerik itibariyle sosyal bilimlere ait Tarih ve Coğrafya'yı sosyal bilimlere ait Temel İktisat, Sosyoloji, Antropoloji ve Hukuk gibi bilimler ile bütünleştirir. Singapur İlköğretim Programı'nda ülke ve toplumla ilgili temel değerlerin, uygun ölçüler içerisinde öğrencilere verilmesi hedeflenmektedir. Sosyal Bilgiler İlköğretim Programı'nın amacı, öğrencilerin 21. yüzyıl dünyasını daha iyi anlamalarına imkân vermek olup bu, onların toplum ve çevrelerine etkili bir biçimde katılımlarına yardım edecektir. Sosyal Bilgiler Öğretimi'nde, öğrencilerin gelişimi noktasında bilgi, beceri ve değerlere özellikle vurgu yapılmaktadır (Adler and Sim, 2005; MOE, 2005).

Sosyal Bilgiler Öğretim Programı, Türkiye'de ilköğretim seviyesinde, Singapur'da ise hem ilköğretim hem de ortaöğretim seviyesinde yer almış olup programda bazı etkinlik ve kazanımlar bir takım bilgi, beceri, değer ve kavram düzeyinde ele alınmıştır.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışma; ekonomik olarak, gelişmekte olan ülkeler sınıfında yer alan Türkiye ve Singapur devletlerinin, 2000'li yıllarda program geliştirme çabaları çerçevesinde hazırladıkları sosyal bilgiler öğretim programlarının içerik noktasındaki benzerlik ve farklılıklarını ortaya koymayı amaçlamıştır. Böylelikle, gelişmekte olan ülkelerin etkili ve sorumlu vatandaşlar yetiştirme noktasındaki düşünce ve anlayışlarının, sosyal bilgiler eğitim-öğretim programlarında ne şekilde ve hangi düzeyde karşılık bulduğu tespit edilmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada Singapur ve Türkiye Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları incelenmiş, inceleme ve araştırma sürecinde, alan hakkında yazılmış literatür kaynaklarından yararlanıldığı gibi iki ülkenin Milli Eğitim Bakanlıkları'nın hazırladığı resmi dokümanlardan da istifade edilmiştir. Bu çalışma, nitel araştırma modeliyle ve doküman incelemesi yöntemiyle hazırlanmıştır. Doküman incelemesi metodu, araştırmanın amacına uygunluğu sebebiyle resim, film, belgesel gibi yapıtlar yanında, yayınlanmış kitap, dergi, çeşitli dokümanlar vb. birtakım yazılı materyalleri analiz etmek için de kullanılan bir yöntemdir (Karasar, 2008; Yıldırım ve Şimşek, 2005). Durum araştırması özelliği taşıyan bu çalışmayla var olan durumun tespiti amaçlanmış, iki ülkenin Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır.

Singapur İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretim Programı

Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programı, 1984'te İlköğretim Programı içerisinde yer almak suretiyle yürürlüğe girmiş olup ders, öğrencilere, ilköğretim 4. sınıftan 6. sınıfa kadar verilmek üzere düzenlenmiştir. Program, 1995'te dünyada meydana gelen gelişmelere paralel olarak hızlı ilerleme ve kentleşmeyle birlikte, kültürel mirası koruma ve çevreyle ilgili konular ekseninde yeniden düzenlenerek değiştirilmiştir. Ancak programda, dünya genelinde bilim ve teknoloji alanlarında meydana gelen değişim ve yenileşme hareketleri sebebiyle bazı değişiklikler yapılmış, program tekrar gözden geçirilerek 1999, 2008 ve 2012 yıllarında revize edilmiştir.

Yenilen programa göre; Sosyal Bilgiler, 1. sınıftan 6. sınıfa kadar olmak üzere düzenlenmiş olup ulusal eğitim anlayışı programda daha fazla yer bulmuştur. Bütün bu çalışmalarla, Singapur öğrencilerinin ülkenin sahip olduğu fırsatları ve sınırlılıkları daha fazla anlamaları amaçlanmıştır. Ayrıca bazı araştırmalar (Hill and Lian, 1995) bu planlamaların amacının Singapur devletinin, millet ve topluma ait duyarlılığı geliştirme kaygısından kaynaklandığı vurgulamaktadır. Ayrıca 1999 programında; ulusal eğitim bildirilerine, düşünme ve bilgi teknolojisine ait becerilere yer verilmiştir. Bütün bu yapılanlar, öğrencilerin bilgi ve beceri bakımından daha iyi düşünürler olarak donatılmasını sağlayabileceği gibi, bilgi çağının gerekleri noktasında ve global anlayış ölçüsünde küresel ölçekli bir ekonomi oluşumuna da hizmet edebilecektir (Adler and Sim, 2005). Ayrıca, yeni öğretim programının Singapur Eğitim Bakanlığı'nın "Düşünen Okullar ve Öğrenen Ulus" görüşünü yansıttığı görülmektedir. Bu görüşün, eğitimin beklenen sonuçlarını ayrıntılarıyla açıklayan program hedefleri ile sosyal bilgilerin öğrenme sonuçlarını aynı seviyeye getirmesi beklenir (Koh, 2002, Fang, 2002; Nelson, 2001; MOE, 2005).

Singapur İlköğretim Programı'nın Amaç ve Hedefleri

Sosyal Bilgiler, içerik itibariyle Tarih ve Coğrafya'yı sosyal bilimlere ait Temel İktisat, Sosyoloji, Antropoloji ve Hukuk gibi disiplinlerle bütünleştirir. Singapur'un sosyal bilgiler eğitimi üzerine yapılan alan araştırmalarında da (Adler and Sim, 2004) vurgulandığı gibi bu konu, program çalışmaları içerisinde önemli bir yere sahip olup ülke ve toplumla ilgili bir düşünceyi, öğrencilere erken yaşlarda aşılamaya, sosyal uyumu desteklemek için onları doğru bir biçimde yetiştirmeye hizmet edecektir. Buna göre; Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nın amacı, öğrencilerin 21. yüzyıl dünyasını daha iyi anlamalarına, onların toplum ve çevrelerine etkili bir biçimde katılımlarına yardım edecek temel bilgileri kazanmalarını sağlamaktır.

Sosyal Bilgiler Öğretimi'nde, öğrencilerin gelişimi noktasında bazı öğelere özellikle vurgu yapılmaktadır. Bunlar; bilgi, beceri ve değerlerdir. Özel amaçlar (hedefler), bu sahaların her biri için tanımlanmıştır. Programın bilgi hedeflerine baktığımızda; ders sonunda öğrencilerin; Singapur milletinin tarihini, coğrafyasını ve ekonomik faaliyetleriyle ilgili gerekli bilgileri kazanmaları, Singapur'a ait toplumsal sorunlar, değişimler ve sınırlılıklardan dersler çıkarmaları ve bunları anlamaları mümkün olabilir. Ayrıca öğrencilerin, toplumla ilgili temel Tarih, Coğrafya, İktisatla ilgili kavramları ve genellemeleri kavrayabilmeleri, Singapur'un dünyadaki diğer devletler ve komşularla ilgili bilgilere ulaşabilmeleri ve bunları etkili biçimde kazanabilmeleri beklenir. Beceri noktasında ise öğrencilerin var olan bilgiyi yapılandırarak kavrayabilmeleri, var olan problemleri çözebilecek anlayış ve birikime sahip olabilmeleri, bütün bunlar üzerinde düşünülmüş, güvenilir kararlar alabilecek bir anlayışa kavuşabilmeleri hedeflenmiştir. Bu sayede öğrenciler, bir grubun diğer üyeleri ile etkili bir şekilde çalışabilecekler, bilgi teknolojisine ait kaynakları ustaca kullanabilecekler ve sürekli öğrenme alışkanlıkları kazanabileceklerdir. Singapur öğrencilerinin değer ve davranış hedefleri çerçevesinde, ülkede yaşayan değişik toplumların gelenek ve adetlerine saygı göstermeleri, geleceğe güvenerek o zamanda hayatta kalmak için milli bir ruh kazanmaları beklenir (Han, 2000;Tan and Chew, 2004). Böylelikle öğrenciler, nesnel ve açık fikirli bir anlayış kazanabileceklerdir.

Sosyal Bilgiler İlköğretim Programı, "Genişleyen Çevre Yaklaşımı"na göre düzenlenmiş olup bu yaklaşım, konuların iyi bilinenden daha az bilinene doğru derece derece işlenmesi esasına dayanmaktadır. Program, 1. sınıfta öğrencilerin yakın çevre ve okulu dikkatle incelemesi ile başlar, geniş çevre, toplum ve ülkenin sosyal alanının incelenmesi şeklinde devam eder. 6. sınıfta ise konular, komşu ülkelerin ve Dünya'nın geri kalan kısmının ele alınması şeklinde daha geniş bir çerçeve kazanır. Programın öğretim stratejileri de öğrenci ilgi ve ihtiyaçlarına göre düzenlenmiştir. Sosyal bilgilerde önemli bir yere sahip olan kavram öğretiminin sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alındığı görülmüştür. Kavram öğretiminde esas alınan bu yaklaşım, öğrencilerin yeni bir uygulama

veya fikrin önceki öğrenilenlerle nasıl ilişkilendirilebileceğini anlamalarına yardım eder. Ayrıca izlenen bu yöntemle Singapur'la ilgili derin duygu ve düşünceler pekişir, kuvvetlenir (MOE, 2005; Tan and Gopinathan, 2000).

İlköğretim Programının hikâye türünden yaklaşım çerçevesinde dizayn edildiği görülmüştür. Bu çerçevede basit hikâyemsi yaklaşımla Singapur tarihine ait vakaların yer-zaman-olay örüntüsüyle ele alınması ve öğrencilerin bunlar hakkında birbiriyle bağlantı kurması beklenir. Böylece öğrenciler, ülkesinin tarihiyle ilgili geçmişten günümüze meydana gelen değişim ve gelişmeleri inceleyerek olaylar hakkında düşünme imkânına kavuşabilirler.

Singapur sosyal bilgiler programının, eleştirel düşünmeye hizmet eden yönü dikkat çeker. Buna göre öğrenciler, sadece çözümleri nasıl bulacaklarını, problemleri nasıl analiz edeceklerini ve bilgiye nasıl ulaşacaklarını öğrenmeyecekler, aynı zamanda kendi düşünme süreçlerinin de farkında olabileceklerdir. Programın bilgi teknolojilerine yönelik beceri boyutuna baktığımızda ise; öğrencilerin iş ve özel hayatları noktasında bilgi teknolojisinin artan bir hâkimiyetinin olması sebebiyle bilgisayar kullanımında yetenekli olması beklenir. Bilgi teknolojisi alanında öğretmenlerin yeteneklerinin güçlü olması, öğrencilerin yeterli ve etkili biçimde yetiştirmelerinde çok önemli olabilir (Tan and Gopinathan, 2000; MOE, 2005).

Singapur İlköğretim Programı'nın Değerlendirme Boyutu

Sosyal Bilgiler, ilköğretimin bütün kademelerinde sınavsız bir derstir. Değerlendirme basamağı, Sosyal Bilgiler Eğitim – Öğretim Programı'nın etkisini ve öğrencilerin gelişim düzeylerini gözlemlemek için vazgeçilmezdir. Farklı güç, ilgi ve öğrenme stillerine sahip öğrencilerin yetiştirilmesi için (Tan and Gopinathan, 2000), yıl boyunca değerlendirmenin hem formal hem de informal bir türü aracılığıyla öğrenme ihtiyaçlarının ele alınma süreci ve geri bildirimi sağlanır. Formal değerlendirme, yazılmış kitaplar ve diğer ödev etkinlikleri ile ilgili alıştırmaları veya çalışma yapraklarını kapsayabilir. İnformal değerlendirme, kısa sınavlar, oyunlar, drama, gösteri ve söylevi, kontrolü, kapsamlı aktiviteleri kapsayabilir. Değerlendirme ödevleri, bireysel veya gruba dayalı çalışmalar şeklinde olabilir. Resmi klasik (kalem – kâğıt değerlendirmesi) değerlendirme yaygın bir şekilde yapılır. Formal değerlendirmenin, öğrenme süreci içerisinde daha zevkli olması için informal değerlendirme içerisine enjekte edildiği hatırlanmalıdır. Bütün değerlendirmeler, anlamlı ve gerçekçi yapılmak zorundadır. Öğrencilerin Singapur coğrafyası ve halkları ile ilgili yeterli düzeyde bilgi sahibi olmalarını sağlayacak aktivitelere katılmaları ve hoşlandıkları öğrenme süreçlerinde yer almaları, yaşadıkları ülke hakkında pozitif hisler ve davranışlar kazanmalarına sebep olabilir (Nichol And Sim, 2007; MOE, 2005).

Singapur İlköğretim Programı'nın Ulusal Eğitim Çerçevesi

Eğitim programında ulusal eğitimin, milli değerin korunması amacıyla ulusal eğitim bildirileri aracılığıyla verilmesi hedeflenmiştir. Ulusal eğitim, milli değerlerin ayakta kalmasını sağlayacak ve öğrencilerin bunları yavaş yavaş özümsemesine imkân verecek biçimde düzenlenmelidir. Genç bir millet olarak, öğrencilerin güçlü ulusal bir kimlik kazanmaları ve ulusal gururu geliştirmeleri için milletin tarihi, coğrafyası, sosyolojisi ve ekonomik aktiviteleri içerisinde en önemli olayların ve çehrelerin esaslı bilgisine sahip olmaları hayati önem taşır (Nichol And Sim, 2007; MOE, 2005). Bütün dünyada değerler eğitimi noktasında, ulusal çıkar ve sorumluluk duygusuyla hareket eden öğrencilerin, dürüst ve karakterli vatandaşlar olarak yetiştirilmeleri önemlidir (Şeker, 2011;

Singapur Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programı

Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Öğretim Programı, ilk defa 1. kademede 1994'te, 2. kademede ise 1995'te yürürlüğe girmiştir. Programın amacı; öğrencilere hümaniter bir yaklaşımla ve bazı dersler aracılığıyla holistik bir anlayış çerçevesinde mesleki ve teknik eğitim sağlamaktır. Singapur Eğitim Bakanlığı, 1997'de eğitim – öğretim programının yapısını yeniden gözden geçirmeye başlamıştır. Bu gözden geçirme sonunda programın çalışma alanı, 3 bölüm halinde sunulmuştur. Bunlar; düşünme becerileri, ulusal eğitim (NE) ve bilgi teknolojisi (IT)'dir. Bu bölümlere daha fazla alan bırakmak için Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nın içerik azalımı çalışması, 1998'de başlamış, programın içerik azalımı yapıldıktan sonra 1999'da yürürlüğe girmiştir. 21. yüzyıl dünyasındaki hızlı değişim ve önceden öngörülemeyen yeni gelişmeler sebebiyle Sosyal Bilgiler Öğretim Programı 2002'de yeniden gözden geçirilmiştir. Günümüzde, öğrencilerin Singapur'un imkânlarını ve sınırlılıklarını anlamaları, millet ve topluma karşı duyarlılıklarını geliştirmeleri gittikçe önemli olmaya başlamıştır. Değiştirilen öğretim programının bilgi, beceri ve değer basamakları ile öğrenciler, Singapur'un tarihi, kültürü ve coğrafyasını daha iyi anlayacaklar, küresel toplum ve kendi toplumunun ilerlemesine imkân sağlayacak kararları yorumlayabileceklerdir (Hill and Lian, 1995; MOE, 2005).

Singapur Ortaöğretim Programı'nın Amaç ve Hedefleri

Programın genel amaçları; Singapur'un ulusal tarihinin ve mirasının farkına varmak, ulusal strateji ve sınırlılıkların ne olduğunu bilmek, 21. yüzyıl öğrenicileri için kaçınılmaz olan bilgi toplama, bilgi analizi ve değerlendirme becerilerini geliştirmek, bireylerin yaşam boyu öğrenme kabiliyetlerini ve kişisel yeteneklerini arttırmak için bütün öğrencileri öğrenme sürecinin içine çekmek ve heyecanlandırmak, çevre ve toplum için öğrencilere sorumluluk ve şükran duygusu aşılamak, öğrencileri dünya ve ulusal sorunlar hakkında bilgili vatandaşlar olarak geliştirmek şeklinde sıralanabilir.

Singapur Ortaöğretim Programı'nın Özel Amaçları

Programda bilgi düzeyi açısından, öğrencilerin Singapur'un tarihsel kilometre taşları hakkında bilgi sahibi olması, iyi yönetim prensiplerini ve idare sistemlerini bilmesi, çalışanların isteklerini ve Singapur ekonomisindeki değişimin önemini anlamaları beklenir. Ayrıca, Singapur'un sınırlılıklarını, maruz kaldığı eleştiri veya saldırıları ve bu saldırıların üstesinden nasıl gelinebileceğini anlamaları, Singapur'un devamlılığı ve başarısında etkili olan değişikliklerin ne olduğunun farkına varmaları, Singapur'u etkileyen çevresel sorunların altında yatan sebeplerin neler olduğunu anlamaları programın bilgi düzeyine yönelik özel amaçları içerisinde yer alır.

Singapur Ortaöğretim Programı'nın Hedeflediği Beceriler

Singapur Ortaöğretim Programı'nın beceri hedeflerini; kaynaklar aracılığıyla olaylar ve sorunlar hakkında yargıda bulunmak, öğrencilerin bağımsız bir şekilde düşünmesine imkân verecek becerileri geliştirmek, öğrencilerin takım halinde işbirliği içerisinde çalışmasına imkân vererek birbirlerinin fikir ve becerilerinden yararlanmalarını sağlamak, öğrencilerin yazılı iletişim ve sözel becerilerini geliştirmek, bilgi teknolojisini kullanarak yeni bilgi tasarlamak ve bu bilgiyi kavratmak, öğrenicileri meşgul ve aktif hale getirmek şeklinde sıralanabilir.

Singapur Ortaöğretim Programı'nın Davranış Hedefleri

Programın davranış hedeflerini; Singapur'a olan bağlılık ve övünç hissini ortaya koymak, çevreyi ve halkı umursamak ve halka karşı saygılı olmak, sürekli öğrenmeyi arzulamak ve girişimcilik ruhunu beslemek biçiminde sıralanabilir.

Singapur Ortaöğretim Eğitim – Öğretim Programı'nın Zamanlaması

Ortaöğretim 1 ve ortaöğretim 2'de her dönemin haftalık en az 35 dakikası sosyal bilgiler öğretimine ayrılmıştır. Bu öğretim programı, 2 yıllık bir zaman diliminde en az 54 haftayı kapsayacak şekilde planlanmıştır. Öğretmenler, öğrencilerin güncel konular hakkında bir takım beceri ve davranışları kazanabilmeleri için alan derslerinin ve konuların veriliş biçimleri üzerinde tasarruf hakkına sahiptirler.

Singapur Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Program Taslağı

Değiştirilen ortaöğretim 1. kademe sosyal bilgiler öğretim programı, ilköğretim sosyal bilgiler öğretim programı üzerine inşa edilmiş olup bu programın devamı şeklindedir. Ayrıca ortaöğretim 1. kademe öğrencilerinin bilgi ve becerilerini arttıran yeni konular, bu program içerisinde yer alır. Ortaöğretim programı, 6 temayı ihtiva eden tematik bir yaklaşımı benimser. Bunlar; ortaöğretim 1. kademede "Ulusal Birliğe Yolculuk" ve "Singapur'un Gelişimi" şeklinde iki tema halinde belirlenmiştir. Program, ortaöğretim 2. kademede, bünyesinde "Singapur'un İdaresi", "Barış ve Uyum İçinde Yaşama", "Çevrenin Korunması", "Geleceğe Bakış" biçiminde 4 farklı temayı barındırır. Ortaöğretim sosyal bilgiler programı; konu temelli ve planlı bir kronoloji içeren parçalı tematik yaklaşıma göre hazırlanmıştır. Ayrıca program, gerçek yaşam örneklerini, öğrenme durumlarını ve kaynak materyalleri kapsar (Tan and Gopinathan, 2000; MOE, 2005).

Singapur Ortaöğretim Programı'nda Önerilen Öğretme Stratejileri

Soysal bilgiler dersi için uygun öğretme metotları kullanılarak öğrencilere faydalı öğrenme deneyimleri sağlanmalıdır. Bunun için, rol oynama (drama, oyun, v.b.) gibi öğrenci merkezli aktiviteler uygulanmalıdır. Bunlar, sadece öğrenciler arasında ilgiye yol açmayacak aynı zamanda derslerde daha fazla etkileşim ve merak uyanmasına sebep olacaktır. İşbirlikli öğrenme stratejisi, öğrenciler arasındaki takım ruhunu ve kişilik gibi bir takım yaşam becerilerini geliştirmeye yardımcı olabilir. Bilgi teknolojisine dayalı dersler aracılığıyla öğrencilerin bu alandaki becerileri geliştirebilir. Öğrencilerin işbirlikli öğrenme süreçleriyle kendilerini ispat etmelerine ve buna dayalı ürünler meydana getirmelerine fırsat tanınmalıdır. Öğretimdeki geziler, Singapur'daki yararlı alanlara doğru yapılabilir. Öğretimdeki geziler için olası yararlı alanların bir listesi, ortaöğretimdeki öğretmen kaynak dosyalarında bulunabilir. Fotoğraflar, afişler, resimler, mektuplar, haritalar, sözlü tarih ve basından makaleler gibi kaynak materyaller, araştırarak öğrenmeyi tercih eden ortaöğretim öğrencilerini kendi öğrenmelerinin mimarı haline getirebilir. Öğretmenler, öğrencilerinin öğrenmelerini arttıracak metot çeşitliliğine dikkat etmeli, bu konuda daha hassas davranmalıdırlar (MOE, 2005).

Singapur Ortaöğretim Programı'nda Değerlendirme

Sosyal Bilgiler, ortaöğretim 2. kademede sınavsız bir ders olarak devam edecektir. Bununla birlikte değerlendirme, eğitim-öğretim programının etkililiğini ölçmek ve öğrencilerin gelişim düzeylerini takip etmek açısından zorunludur. Öğrenciler, her yarıyıl için hem formal hem de informal üsluplar içerisinde değerlendirilecektir. Önerilen formal değerlendirme, yazılı sınıf çalışmasını veya bir sınavı kapsayabilir. Formal değerlendirme sürecinde öğrencilerin güvenilir yargılarda bulunabilmesi, kaynakları uygun biçimde kullanılabilmesi ve eldeki bilgileri doğru analiz edebilmesi için onlara kaynak çeşitliliği sağlanması gerekir. Önerilen informal değerlendirme sürecinde, öğrencilerin kabiliyetlerinin, ilgilerinin ve ihtiyaçlarının tam olarak dikkate alınabilmesi için alan derslerinde ve araştırma çalışmalarında farklı ölçme-değerlendirme çeşitlerinin göz önünde bulundurulması önemlidir.

Singapur Ortaöğretim Programı'nın Yürürlüğe Girmesi

Değiştirilen Ortaöğretim 1. kademe Sosyal Bilgiler Öğretim Programı 2005'te, 2. kademe Programı ise 2006 yılında yürürlüğe girmiştir (Şeker, 2011; MOE, 2005).

Türkiye ve Singapur Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Tablo 1. İki Ülkenin Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Ülkeler ve Sosyal Bilgiler Programlarının Karşılaştırılması	**TÜRKİYE**	**SİNGAPUR**
Program Geliştirme Çalışmaları Açısından	Sosyal Bilgiler Programları 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968, 1998 ve 2004 yıllarında yapılmıştır.	İlk olarak 1984'te 4. sınıftan 6. sınıfa kadar verilmek üzere düzenlenmiştir. Daha sonra 1999'da yenilen program, 2008 ve 2012 yıllarında revize edilerek yürürlüğe girmiştir. Günümüzde seviyesinde sosyal bilgiler dersi, ilköğretim 1. sınıftan 6. sınıfa kadar, ortaöğretimde ise 1. ve 2. kademe şeklinde verilmektedir.
Program Yapısı Açısından	Program sarmal yaklaşım doğrultusunda hazırlanmıştır.	Program, genişleyen çevre yaklaşımına göre hazırlanmıştır.
Öğrenme Alanları Açısından	Öğrenme alanları, tematik yaklaşım ve yakından uzağa ilkesine göre hazırlanmıştır.	Öğrenme alanları, tematik yaklaşım ve yakından uzağa ilkesine göre hazırlanmıştır.
Bilgi Becerileri Açısından	Yapılandırmacı model çerçevesinde kendi bilgisini dizayn eden bireyler yetiştirilmesi hedeflenmiştir.	Yapılandırmacı model çerçevesinde kendi bilgisini dizayn eden bireyler yetiştirilmesi hedeflenmiştir.
Beceri Hedefleri Açısından	Yapılandırmacı model çerçevesinde bireyin eleştirel düşünen, yenilikçi, üreten, bilgiye ulaşma yollarını kavramış bireyler yetiştirilmesi hedeflenmektedir.	Öğrencilerin yapılandırmacı model çerçevesinde; bağımsız düşünme becerileri geliştirmeleri, işbirliği içerisinde yazılı iletişim ve sözel becerilerini geliştirmeleri, bilgi teknolojisini kullanarak yeni bilgi tasarlamaları ve bu bilgiyi kavramaları hedeflenmektedir.

Tablo 2. Türkiye ve Singapur Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Ülkeler ve Sosyal Bilgiler Programlarının Karşılaştırılması	TÜRKİYE	SİNGAPUR
Değer ve Davranış Hedefleri Açısından	Programda yer alan değerler şunlardır; Aile Birliğine Önem Verme, Adil Olma, Bağımsızlık, Barış, Özgürlük, Bilimsellik, Çalışkanlık, Dayanışma, Duyarlılık, Dürüstlük, Estetik, Hoşgörü, Misafirperverlik, Sağlıklı Olmaya Önem Verme, Saygı, Sevgi, Sorumluluk, Temizlik, Vatanseverlik, Yardımseverlik. 2005–2006 yılından beri okullarda uygulanan programla değerler eğitimine, geçmiş yıllara göre daha fazla önem verildiği görülmektedir.	Programın değer ve davranış hedefleri ile öğrencilerin, Singapur'da yaşayan değişik toplumların adet ve geleneklerine saygı göstermenin önemini anlamaları ve geleceğe yönelik milli bir ruh kazanmaları beklenmektedir.
Kavram Öğretimi Açısından	Türkiye Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda kavramların giriş, geliştirme ve pekiştirme düzeyinde verildiği görülmektedir. Türkiye 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programında kavramlar sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alınmıştır.	Singapur'da sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alınan ilköğretim sosyal bilgiler kavram öğretimi, her yıl daha yüksek düzeyde beceri ve kavramın öğretilmesi şeklinde gerçekleşir.
Değerlendirme Boyutu Açısından	Program, bireysel farklılıkları dikkate alan öğrenci merkezli çoklu değerlendirmeyi gerektirir. Bu süreçte sadece yazılı ve sözlü sınavlarla öğrenci başarısı ölçülmez. Değerlendirme teknikleri ile öğrencinin bütün yetenekleri değerlendirilir.	Singapur'da Sosyal Bilgiler, ilköğretim ve ortaöğretimin bütün kademelerinde sınavsız bir derstir. Değerlendirme, öğrenme ihtiyaçlarının hem formal hem de informal türü aracılığıyla yapılır. İlköğretim ve ortaöğretim sosyal bilgiler derslerinde değerlendirme ödevleri, bireysel veya gruba dayalı çalışmalar şeklinde olabilir.

Program Geliştirme Çalışmaları İtibariyle Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Türkiye'de 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968, 1998 ve 2004 yıllarında bazı değişiklikler yapılmak suretiyle öğretmen merkezci davranışçı bir yaklaşımdan yapılandırmacılığa dayalı öğrenci merkezli bir yaklaşım şeklinde günümüze kadar gelen sosyal bilgiler öğretim programı, eğitim sistemindeki 4+4+4 şeklindeki değişiklikler ile oluşturmacı yaklaşımdan sapmadan 2004'te belirlenen hedefler doğrultusunda devam etmektedir. Bu geçen süreçte paradigma noktasında önemli değişiklikler olmuş, bu değişikliklerin "kültür aktarımına" dayalı sosyal bilgiler dersinde "öğrencilerin nitelikli birer vatandaş" haline geleceği öngörülmüştür (Öztürk, 2004). Oluşturmacı yaklaşım esas alınarak hazırlanan 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programı; sınıf düzeyinde yeniden ele alınmış, dersler ilkokul 4. sınıflar ve ortaokul 5., 6. ve 7. sınıflar şeklinde düzenlenmiştir. Temel felsefesi itibariyle yapılandırmacılığı yansıtması ve sosyal bilgileri disiplinlerarası anlayışla yeniden ele alması gibi nedenlerden dolayı önem arz eden 2005 öğretim programında toplam 17 genel amaç bulunmaktadır. Bulgulardan 2005 programında da en çok vatandaşlık temasının vurgulandığı anlaşılmıştır. Daha sonra genel amaçlarda sırasıyla vatandaşlık, tarih, coğrafya ve bilimsel süreç becerilerinin yer aldığı ortaya çıkmıştır. (Akpınar ve Kaymakçı, 2012). Programın

uygulanmasıyla ilgili genel açıklamalar altında disiplinler arası bir yaklaşımla sosyal bilimler ve vatandaşlık bilgisinin çok yönlü olarak ele alındığı, sosyal bilim ve yansıtıcı düşünme alanı olarak sosyal bilgiler anlayışının temel alındığı görülmüştür (Gömleksiz ve Bulut, 2006).

Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programı ise; ilköğretim ve ortaöğretim programı şeklinde dizayn edilmiştir. Sosyal Bilgiler İlköğretim Programı, ilk önce 1984'te 4. sınıftan 6. sınıfa kadar verilmek üzere düzenlenmiştir. Daha sonra 1999'da yenilen, 2008 ve 2012 yıllarında revize edilen programa göre sosyal bilgiler, 1. sınıftan 6. sınıfa kadar olmak üzere yeniden yapılandırılmıştır (MOE, 2005). Singapur Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Öğretim Programı, ilk defa 1. kademede 1994'te, 2. kademede ise 1995'te öğrencilere hümaniter bir yaklaşımla mesleki ve teknik eğitim sağlamak amacıyla yürürlüğe konmuştur. Singapur Eğitim Bakanlığı, 1997'de eğitim – öğretim programının yapısını yeniden gözden geçirerek "düşünme becerileri", "ulusal eğitim" ve "bilgi teknolojisi" halinde 3 çalışma alanı olarak sunmuştur. Bu çalışma alanlarına daha fazla yer bırakmak amacıyla 1998'de başlanan içerik düzenleme çalışmaları, 1999'da tamamlanarak yeni program halinde yürürlüğe girmiştir. Sosyal Bilgiler Ortaöğretim Programı, 2002'de gözden geçirilerek çağın şartlarına göre yeniden düzenlenmiştir. Değiştirilen Ortaöğretim 1. kademe Sosyal Bilgiler Öğretim Programı 2005'te, 2. kademe Programı ise 2006 yılında yürürlüğe girmiştir (MOE, 2005; Adler and Sim, 2005).

Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programları'nın Program Yapısı İtibariyle Karşılaştırılması

Türkiye'de etkili ve sorumlu vatandaş yetiştirmek amacıyla tasarlanmış sosyal bilgiler dersi ile öğrenci 4. sınıftan itibaren karşılaşmaktadır. Sosyal bilgiler öğretmenlerinin, 4. ve 5. sınıf sosyal bilgiler programını inceleyerek, öğrencilerin bilgi, beceri, değer ve kavram boyutlarında hazır bulunuşluk düzeyini dikkate alması tavsiye edilmektedir. Ayrıca sarmal yaklaşım doğrultusunda, devamlılık ve aşamalılık açısından; 6. ve 7. sınıflardaki öğrenme alanları, beceriler, değerler ve kavramların 4. ve 5. sınıftakilerle ilişkisinin göz ardı edilmemesinin altı çizilmektedir (MEB, 2005). Yeni programda öğrenme-öğretme süreçleri ve öğretmenin rolü 1998 programına göre daha ayrıntılı bir biçimde ele alınmıştır. Ayrıca programda kavramların, değerlerin ve becerilerin öğretimi ile ilgili uygulama sürecine dönük öneriler yapılmıştır (Gömleksiz ve Bulut, 2006).

Singapur Sosyal Bilgiler İlköğretim Programı, "Genişleyen Çevre Yaklaşımı"na göre düzenlenmiş olup bu yaklaşım, konuların iyi bilinenden daha az bilinene doğru derece derece işlenmesi esasına dayanmaktadır. Program, 1. sınıfta öğrencilerin yakın çevre ve okulu dikkatle incelemesi ile başlar, geniş çevre, toplum ve ülkenin sosyal alanının incelenmesi şeklinde devam eder. 6. sınıfta ise konular, komşu ülkelerin ve Dünya'nın geri kalan kısmının ele alınması şeklinde daha geniş bir çerçeve kazanır. Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Programı'nın içeriği; konu temelli ve planlı bir kronoloji içeren parçalı tematik yaklaşıma göre hazırlanmıştır. Öğretim Programı, gerçek yaşam örneklerini, öğrenme durumlarını ve kaynak materyalleri kapsar. Ortaöğretim 1 ve Ortaöğretim 2'de her dönemin haftalık en az 35 dakikası Sosyal Bilgiler öğretimine ayrılmış olup program, 2 yıllık bir zaman diliminde en az 54 haftayı kapsayacak şekilde planlanmıştır (Fang, 2002; Adler and Sim, 2005; Tan and Gopinathan, 2000; MOE, 2005).

Öğrenme Alanları Açısından Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Türkiye Sosyal Bilgiler (4–7) Öğretim Programı; 4. ve 5. sınıflarda 16, 6. ve 7. Sınıflar ise toplam 14 öğrenme alanından meydana gelmiştir (MEB, 2005). Yeni programda öngörülen kapsam, öğrenme alanları altında üniteler ve kavramlardan oluşmaktadır. Genel olarak; öğrenme alanları tematik yaklaşım ve küresel bağlantılarla desteklenmiş olup yakından uzağa ilkesinin uygulandığı gözlenmektedir (Gömleksiz ve Bulut, 2006).

Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programı Öğretim Alanları, ilköğretim ve ortaöğretim programlarında farklı içerikler halinde düzenlenmiştir. Singapur İlköğretim Sosyal Bilgiler Programı, 9 Öğrenme Alanından Oluşmuştur. Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Programı ise tematik bir yaklaşımla ele alınmış olup Ortaöğretim 1'de 2, Ortaöğretim 2'de 4 olmak üzere toplam 6 öğrenme alanından meydana gelmiştir. Bu öğrenme alanları; Ortaöğretim 1'de "Ulusal Birliğe Yolculuk" ve "Singapur'un Gelişimi", Ortaöğretim 2'de "Singapur'un İdaresi", "Barış Ve Uyum İçinde Yaşama", "Çevrenin Korunması", "Geleceğe Bakış" şeklindedir (Tan and Gopinathan, 2000; MOE, 2005).

Bilgi Becerileri Açısından Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Türkiye'de 2005 programın temelinde yer alan yapılandırmacı model, öğrencinin eğitim sürecinde bazı temel becerileri edinerek, okul ve toplumsal yaşam içerisinde kendi kendine yeten etkin bir birey haline gelmesini sağlamak için her disiplin alanının hizmet edeceği bazı temel beceriler belirlemiştir. "Eleştirel düşünme, iletişim, araştırma, problem çözme, karar verme, bilgi teknolojilerini kullanma, girişimcilik, Türkçe'yi doğru, etkili ve güzel kullanım, empati" gibi temel beceriler belirlenerek, her bir dersin bu becerilerin hangisine, ne kadar hizmet edeceği tanımlanmıştır (Çelikkaya, 2011). Türkiye'de yürürlükte olan sosyal bilgiler programında bilgi; olguları, kavramları, ilkeleri ve süreçleri ezberlemek olarak görülmemektedir. Bilgiyi kullanma, bilgiyi edinmeden daha fazla vurgulanmaktadır. Bilgiyi öğrenmenin önemi göz ardı edilmemekle birlikte, öğrenciler bilgiyi problem çözmede, anlamlı öğrenmede ve eleştirel düşünmede kullanmalıdır (MEB, 2005).

Singapur sosyal bilgiler programında ise ders sonunda öğrencilerinin; Singapur milletinin tarihini, coğrafyasını ve ekonomik faaliyetleriyle ilgili gerekli bilgileri kazanmaları, Singapur'a ait toplumsal sorunları, değişimler ve sınırlılıklardan dersler çıkarmayı öğrenmeleri beklenir. Bununla birlikte öğrencilerin, toplumla ilgili temel tarih, coğrafya ve iktisatla ilgili kavram ve genellemeleri anlamaları, Singapur'un diğer devletlerle olan ilişkileri hakkında bilgi sahibi olmaları beklenmektedir (MOE, 2005).

Beceri Hedefleri Açısından Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Beceri, bilgi gerektiren ve performans içeren karmaşık bir eylemdir. Hem bilgi hem beceri kısa zamanda kolayca öğretilebilir ve öğrenilebilir. Fakat yetenek daha geç gelişir ve daha karmaşıktır. Bilgi ve becerilerin birleşmesi ile yetenek ortaya çıkmaktadır. Beceri öğrencilerde, öğrenme süreci içerisinde kazanılması, geliştirilmesi ve yaşama aktarılması tasarlanan kabiliyetlerdir. Türkiye İlköğretim Sosyal Bilgiler Programı, ilköğretim 4. - 7. sınıf düzeyinde diğer derslerle birlikte, belirlenmiş olan belli başlı 9 beceriyi kazandırmanın yanında, kendine özgü 6 beceriyi kazandırmayı da amaçlamaktadır. Bu becerilerin (eleştirel düşünme, iletişim, araştırma, problem çözme, karar verme, bilgi teknolojilerini kullanma, girişimcilik, Türkçe'yi doğru, güzel ve etkili kullanma, gözlem, mekânı algılama, zaman ve kronolojiyi algılama, değişim ve sürekliliği algılama, sosyal katılım, empati) bazılarına ya da aşamalarına, üniteler göz önünde bulundurularak, doğrudan verilecek beceri olarak programda yer verilmektedir (MEB, 2005). Modern okullarda eleştirel düşünen, yenilikçi, üreten, bilgiye ulaşma yollarını kavramış bireyler yetiştirilmesi hedeflenmekte, öğrencilerin düşünme becerilerini geliştirmeye yönelik eğitim programları uygulanmaktadır (Seferoğlu ve Akbıyık, 2006).

Singapur ilköğretim ve ortaöğretim sosyal bilgiler programında yer alan beceri hedefleri ile öğrenciler ders sonunda; var olan bilgiyi etkili bir şekilde organize edebilecek ve anlayabilecekler, hem problemleri çözebilecek hem de akıllı, üzerinde düşünülmüş ve güvenilir kararlar alabileceklerdir. Bununla birlikte öğrenciler, kaynaklar aracılığıyla olaylar ve sorunlar hakkında yargıda bulunabilecekler, bağımsız düşünme becerileri geliştirebilecekler, takım halinde işbirliği içerisinde çalışarak birbirlerinin fikir ve yeteneklerinden yararlanabileceklerdir. Ayrıca öğrencilerin

sahip oldukları yazılı iletişim ve sözel becerilerini geliştirmeleri, bilgi teknolojisini kullanarak yeni bilgi tasarlamaları ve bu bilgiyi kavramaları beklenmektedir.

Değer ve Davranış Hedefleri Açısından Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Türkiye Sosyal Bilgiler Programı'nda yer alan değerler şunlardır; "Aile Birliğine Önem Verme, Adil Olma, Bağımsızlık, Barış, Özgürlük, Bilimsellik, Çalışkanlık, Dayanışma, Duyarlılık, Dürüstlük, Estetik, Hoşgörü, Misafirperverlik, Sağlıklı Olmaya Önem Verme, Saygı, Sevgi, Sorumluluk, Temizlik, Vatanseverlik, Yardımseverlik". Aşağıdaki tablolarda 4., 5. 6. ve 7. sınıflar sosyal bilgiler öğrenme alanları için "doğrudan verilecek değer"lere yer verilmiştir (Tezgel, 2006; Yazıcı, 2006; MEB, 2005). 2005–2006 yılından beri okullarda uygulanan programla değerler eğitimine, geçmiş yıllara göre daha fazla önem verildiği görülmektedir. Bu da değişen toplumun eğitiminin de değişime ayak uydurduğunu göstermektedir (Özen, Güleryüz ve Özen, 2012). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı uygulama kılavuzunda değerlerin yer alması, değer eğitimiyle ilgili yaklaşımlara kuramsal anlamda yer verilmesi, uygulamaya yönelik birtakım örneklerin verilmesini zorunlu kılmıştır. Bu anlamda değerlerin öğretiminin daha iyi yapılabilmesi, öğretmenlere yol gösterici olması ve uygulamada karşılaşılabilecek sorunları en aza indirgemesi gibi amaçlar doğrultusunda sosyal bilgiler dersi öğretim programı uygulama kılavuzlarında değerlerin öğretimine yönelik örnek etkinlikler hazırlanmıştır (Yiğittir, Kaymakçı, 2012).

Sosyal bilgiler dersi sonunda öğrencilerden Singapur'da yaşayan değişik toplumların adet ve geleneklerine saygı göstermeleri, geleceğe yönelik milli bir ruh kazanmaları beklenmektedir. Bunun yanında öğrenciler, Singapur Devleti'nin kendi halkına gösterdiği ilgi ve fedakârlık duygusunu, ülkeler ve halklar arasındaki bağımsızlığa ve işbirliğine olan ihtiyacı anlayabileceklerdir (Ong, 1979; Tan and Chew, 2004; Han, 2000; Nichol and Sim, 2007; MOE, 2005).

Tablo 3. Türkiye İlköğretim Sosyal Bilgiler Programı 4. ve 5. Sınıflar Öğrenme Alanı Tablosu

4. Sınıf	
Öğrenme Alanı	**Doğrudan Verilecek Değer**
Birey Ve Toplum	Duygu Ve Düşüncelere Saygı, Hoşgörü
Kültür Ve Miras	Türk Büyüklerine Saygı, Aile Birliğine Önem Verme, Vatanseverlik
İnsanlar, Yerler Ve Çevreler	Doğa Sevgisi
Üretim, Dağıtım Ve Tüketim	Temizlik Ve Sağlıklı Olmaya Önem Verme
Bilim, Teknoloji Ve Toplum	Bilimsellik
Gruplar, Kurumlar Ve Sosyal Örgütler	Yardımseverlik
Güç, Yönetim Ve Toplum	Bağımsızlık
Küresel Bağlantılar	Misafirperverlik
5. Sınıf	
Öğrenme Alanı	**Doğrudan Verilecek Değer**
Birey Ve Toplum	Sorumluluk
Kültür Ve Miras	Estetik
İnsanlar, Yerler Ve Çevreler	Doğal Çevreye Duyarlılık
Üretim, Tüketim Ve Dağıtım	Çalışkanlık
Bilim, Teknoloji Ve Toplum	Akademik Dürüstlük
Gruplar, Kurumlar Ve Sosyal Örgütler	Dayanışma
Güç, Yönetim Ve Toplum	Adil Olma, Bayrağa Ve İstiklâl Marşı'na Saygı
Küresel Bağlantılar	Tarihsel Mirasa Duyarlılık

Kaynak: MEB, 2005.

Tablo 4. Türkiye İlköğretim Sosyal Bilgiler Programı 6. ve 7. Sınıflar Öğrenme Alanı Tablosu

6. Sınıf	
Öğrenme Alanı	**Doğrudan Verilecek Değer**
Sosyal Bilgiler Öğreniyorum	Bilimsellik
Yeryüzünde Yaşam	Doğal Çevreye Duyarlılık
İpek Yolu'nda Türkler	Kültürel Mirasa Duyarlılık
Ülkemizin Kaynakları	Sorumluluk
Ülkemiz Ve Dünya	Yardımseverlik
Demokrasinin Serüveni	Hak ve Özgürlüklere Saygı
Elektronik Yüzyıl	Çalışkanlık
7. Sınıf	
Öğrenme Alanı	**Doğrudan Verilecek Değer**
İletişim Ve İnsan İlişkileri	Farklılıklara Saygı
Ülkemizde Nüfus	Vatanseverlik
Türk Tarihi'nde Yolculuk	Estetik
Ekonomi Ve Sosyal Hayat	Dürüstlük
Zaman İçinde Bilim	Bilimsellik
Yaşayan Demokrasi	Adil Olma
Ülkeler Arası Köprüler	Barış

Kaynak: MEB, 2005.

Kavram Öğretimi Açısından Eğitim-Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Kavram öğretiminde kullanılabilecek yöntemlere bakıldığında karşımıza ilk olarak geleneksel yöntem çıkmaktadır. Kavram öğretimindeki geleneksel yöntem, öğrenciye kavramı ifade eden sözcüğü vermek, kavramın sözel bir tanımını vermek, tanımın anlaşılması için kavramın tanımlayıcı ve ayırt edici niteliklerini belirtmek, öğrencinin kavramla ilgili olumlu ve olumsuz örnekler bulmasını sağlamak basamaklarından oluşur. Bu yöntem, kavramları öğretmede yeterince etkili olmaz; çünkü birçok kavramda sıkıntı, kesin bir sözel tanım yapılamamasından doğar. Kavram öğretiminde uygulanan daha yeni sayılabilecek diğer bir yöntem de, öğrencinin kavramı en iyi anlatan örnekten hareket ederek bir genellemeye ulaşmasını sağlamaktır. Bu yöntemde öğrencinin kavramla ilgili birçok örneği inceleyerek tanımlayıcı nitelikleri bulması ve bu yolla genellemeye gitmesi sağlanır. Aslında bu iki yöntem birbiriyle bağdaşmaz değildir. Deneyimlerden genellemeye gitme süreciyle öğretim, aşağı yaş düzeylerinde; tanımlarla kavram geliştirme ise yukarı eğitim düzeylerinde daha etkili olabilir. Türkiye Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda kavramların giriş, geliştirme ve pekiştirme düzeyinde verildiği görülmektedir. Ayrıca içerikleri itibariyle program hedefleri doğrultusunda hazırlanan ve sınıfta üzerinde durulması tavsiye edilen kavramlar, ders kitaplarıyla paralellik taşıyan öğretmen kılavuz kitaplarında öğretmenlere tavsiye (Şeker, 2003; MEB, 2005) niteliğinde sunulmaktadır.

Singapur'da sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alınan ilköğretim sosyal bilgiler kavram öğretimi, her yıl daha yüksek düzeyde beceri ve kavramın öğretilmesi şeklinde gerçekleşir. Kavram öğretiminde esas alınan bu yaklaşım, öğrencilerin yeni bir uygulama veya fikrin önceki öğrenilenlerle nasıl ilişkilendirilebileceğini anlamalarına yardım eder. Ayrıca izlenen bu yöntemle Singapur'la ilgili derin duygu ve düşünceler pekişir ve kuvvetlenir (Sim and Adler, 2004; MOE, 2005).

Değerlendirme Açısından Öğretim Programları'nın Karşılaştırılması

Türkiye'de sosyal bilgiler öğretmenleri, öğrencilerin sosyal bilgilerle ilgili konular, kavramlar ve becerilerle ilgili eksiklerini belirlerken, bireysel gelişimlerini izlerken, karşılaştıkları zorlukları tanımlarken, öğrencileri öğrenmeye ve becerilerini geliştirmeye özendirirken değerlendirme yaparlar. Sosyal Bilgiler Programı, eleştirel düşünme, problem çözme, karar verme, araştırma, girişimcilik gibi genel becerilerin yanında, zaman ve kronolojiyi algılama, değişim ve sürekliliği algılama, kanıt kullanma gibi tarihsel becerilerle mekânı algılama, gözlem yapma gibi coğrafi becerileri geliştirmesi ve bu konudaki önemli yaklaşımları kavratması bakımından öğrencinin eğitimine önemli katkılar sağlayacaktır. 2004 yılından sonra öğretim programlarının yenilenmesiyle yapılandırmacı yaklaşım ve tamamlayıcı ölçme-değerlendirme araçlarının kullanılması gerektiği ortaya çıkmıştır (Fidan ve Sak, 2012). Ölçme ve değerlendirme boyutunda öğretmene sunulan araçlar, öğrencinin çok yönlü değerlendirilmesine imkân sağlayan, tüm süreçte yapmış olduğu çalışmaları, göstermiş olduğu performansı dikkate alan, öğrencinin neden ve ne ile değerlendirildiğinin farkında olduğu, farklı zekâ alanlarını ortaya çıkaran ve değerlendiren araçlardır. Bu süreçte öğrenciler, öğretmen tarafından değerlendirildikleri gibi kendi kendilerini de değerlendirebilmektedirler (Anıl ve Acar, 2008). Sosyal Bilgiler dersinde, kullanılan değerlendirme teknikleri öğrencinin geçmişi, kendisi ve çevresi hakkındaki bilgisini, tarihsel ve coğrafi becerileri kullanma yeteneğini ve yaklaşımını geliştirmedeki ilerlemelerini ölçmeye çalışmalıdır. Bu program, bireysel farklılıkları dikkate alan öğrenci merkezli öğretme ve öğrenme stratejileri benimsenmiş olduğu için, ölçme ve değerlendirmede de öğrencilerin bilgi, beceri ve tutumlarını sergilemeleri için çoklu değerlendirmeyi gerektirir. Bu nedenle sadece yazılı ve sözlü sınavlarla öğrenci başarısının ölçülmesi ve değerlendirilmesi uygun değildir. Çocukların tarihsel ve coğrafi becerileri uygulama düzeyleri farklıdır. Bazı çocuklar geçmişteki bir karakterin kararlarının tartışıldığı sırada sebep sonuç ilişkilerini başarılı bir şekilde kullanırken, olayları kronolojik olarak yerleştiremeyebilir. Yine bazı çocuklar harita çalışmalarında, bazıları da sözlü sunumda daha iyi olabilirler. Değerlendirme teknikleri ile öğrencinin bütün yeteneklerinin değerlendirilmesi sağlanmalıdır (MEB, 2005).

Singapur'da Sosyal Bilgiler, ilköğretim ve ortaöğretimin bütün kademelerinde sınavsız bir ders olarak yer devam etmektedir. Değerlendirme basamağı ile öğrenme ihtiyaçlarının hem formal hem de informal bir türü aracılığıyla ele alınma süreci ve geri bildirimi sağlanır. Formal değerlendirme, yazılmış kitaplar ve diğer ödev etkinlikleri ile ilgili alıştırmaları veya çalışma yapraklarını kapsayabilir. İnformal değerlendirme, kısa sınavlar, oyunlar, drama, gösteri ve söylevi, kontrolü, kapsamlı aktiviteleri kapsayabilir. İlköğretim ve ortaöğretim sosyal bilgiler derslerinde değerlendirme ödevleri, bireysel veya gruba dayalı çalışmalar şeklinde olabilir. Resmi klasik (kalem – kâğıt değerlendirmesi) değerlendirme yaygın bir şekilde yapılır. Formal değerlendirmenin, öğrenme süreci içerisinde daha zevkli olması için informal değerlendirme içerisine enjekte edildiği hatırlanmalıdır (Sim and Adler, 2004; MOE, 2005).

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Ekonomik düzeyleri itibariyle gelişmekte olan ülkeler kategorisinde yer alan Türkiye ve Singapur devletlerinin eğitim-öğretim programları temelinde çağdaş ve yenilikçi çalışmalar yaptıkları görülmüştür. Türkiye, 2000'li yıllarda bütün ders programlarında olduğu gibi sosyal bilgiler programında da yeniden yapılanmaya giderek etkili ve sorumlu vatandaşlar yetiştirme amacıyla Singapur gibi program temelli önemli değişiklikler gerçekleştirmiştir. Bu çerçevede sosyal bilgiler eğitim-öğretim programı noktasında her iki ülkenin de geleneksel öğrenme anlayışından yapılandırmacı anlayışa yöneldikleri görülmüştür. Böylece her iki ülke tarafından da sosyal bilgiler alanında, NCSS (***National Council for the Social Studies***)'in belirlediği ölçütler temelinde yapısal anlamda önemli çalışmalar yapılmıştır.

Sosyal Bilimlere ait disiplinlerden etkili ve duyarlı vatandaş yetiştirme amacıyla meydana getirilen sosyal bilgiler, içeriği itibariyle Türkiye'de seneler içerisinde bazı değişim ve yenileşmelere uğrasa da öğretmen merkezli davranışçı özelliğini 2004 yılına kadar muhafaza etmiştir. 2004 yılına gelindiğinde değişen dünya şartlarına adaptasyon noktasında bütün öğretim programlarında meydana gelen değişim gibi sosyal bilgiler öğretim programlarında da bazı değişiklikler olmuştur. Programda meydana gelen değişikliklere paralel olarak hazırlanan ders materyalleri de bu değişim rüzgârından payını almıştır. Yapılan değişikliklerle programda, kazanımlara ve etkinliklere yer verilmiş, bunların, bilgi, beceri, değer ve kavram gibi unsurlarla zenginleştirilerek öğrenci merkezli yapılandırmacı bir anlayışla hazırlandığı görülmüştür. Oluşturmacı anlayışla hazırlanan 2004 sosyal bilgiler öğretim programının içeriğine bağlı kalınarak dizayn edilen, 4+4+4 olarak da adlandırılan eğitim reformu, bazı değişiklikleri de beraberinde getirmiştir. Buna göre; sosyal bilgiler dersi ilkokul 4. sınıflar ve ortaokul 5., 6. ve 7. sınıflar şeklinde yeniden düzenlenmiştir. Merkezi ABD'de olan NCSS **(*National Council for the Social Studies*)** tarafından içeriği belirlenen sosyal bilgiler, Türkiye'de olduğu gibi Singapur'da da 1999 ilköğretim ve 2005 ortaöğretim programları halinde öğrenci merkezli ve yapılandırmacı bir anlayış çerçevesinde hazırlanmış, bilgi, beceri ve değer boyutlarıyla ele alınarak eğitim-öğretim süreci içerisindeki yerini almıştır.

Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'na yönelik çalışmalar, ilköğretim kademesinde 1984'te başlamış ve 1999'da tamamlanarak yürürlüğe girmiştir. Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Öğretim Programı ise ilk defa 1. kademede 1994'te, 2. kademede ise 1995'te yürürlüğe konmuş, 1997'de yeniden gözden geçirilerek 1999'da tamamlanarak yürürlüğe girmiştir. Program, 2002'de gözden geçirilerek yeniden düzenlenmiş, 1. kademede 2005'te, 2. kademe ise 2006'da yürürlüğe girmiştir. İki ülkenin sosyal bilgiler programı üzerine yapılan çalışmaların özelikle iletişim ve bilgi çağı olarak ifade edilen 2000'li yıllarda değişen ve gelişen dünya şartlarına göre yeniden dizayn edildiği görülmüştür.

Türkiye'de de etkili ve sorumlu vatandaş yetiştirmek amacıyla tasarlanan sosyal bilgiler dersi ve öğrenme alanları; bilgi, beceri, değer ve kavram boyutlarıyla ele alınarak "Sarmal Yaklaşım" doğrultusunda ilkokul 4. sınıftan ortaokul 7. sınıfa kadar devam etmektedir. Sosyal Bilgiler dersi, 4. ve 5. sınıflarda toplam 16, 6. ve 7. sınıflarda ise 14 öğrenme alanına sahiptir. Derse, ilkokul ve ortaokul düzeyinde yer verilmekte olup lise düzeyinde yer verilmediği görülmektedir. Sosyal Bilgiler dersi, Singapur Eğitim Sistemi içerisinde ilköğretim ve ortaöğretim kademesinde "Genişleyen Çevre Yaklaşımı" esas alınarak hazırlanmış olup 1. sınıftan itibaren 6. sınıfa kadar verilmektedir. Bu ders, 9 öğrenme alanından meydana gelmiştir. Ortaöğretimde ise dersin tematik yaklaşıma göre hazırlandığı görülmüştür. Ders ortaöğretim 1 ve ortaöğretim 2'de her dönemin haftalık en az 35 dakikası olmak üzere 2 yıllık bir zaman diliminde en az 54 haftayı ve 6 farklı öğrenme alanını kapsayacak şekilde planlanmıştır. Türkiye Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda öğrencilerin üzerinde çalıştıkları bilgileri ezberlemelerinden ziyade bunları problem çözme, anlamlı öğrenme ve eleştirel düşünme süreçlerinde kullanmaları hedeflenmiştir. Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda ise; Singapur milletinin tarihini, coğrafyasını ve ekonomik faaliyetleriyle ilgili gerekli bilgileri kazanmaları, ülkeye ait toplumsal sorunları, değişimler ve sınırlılıklardan dersler çıkarmayı öğrenmeleri beklenmektedir.

Türkiye ve Singapur Sosyal Bilgiler Öğretim Programları'nın beceri hedeflerine baktığımızda ortak yönlerinin fazlalılığı dikkat çekmektedir. Buna göre; öğrencilerin ders sonunda; öğrendikleri bilgileri gelişmiş teknolojik araçlarla yapılandırabilmeleri, var olan problemleri ellerindeki kaynaklarla akıllı, güvenilir ve üzerinde düşünülmüş kararlar vererek çözebilmeleri, bağımsız ve işbirliği içerisinde çalışarak farklı fikir ve yeteneklerden yararlanabilmeleri beklenmektedir. Bunun için Türkiye'de ilköğretim 4. - 7. sınıf düzeyinde diğer derslerle birlikte öğrencilerin ilk 9 beceri yanında, kendine özgü 6 beceriyi kazanmaları amaçlamıştır. Alanla ilgili

literatüre baktığımızda (Doğanay, 2009; Kan, 2010) Türkiye 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda değerler eğitiminin önemine vurgu yapılmasının bir gereklilik olduğunun ifade edildiği görülmektedir. Türkiye ve Singapur Sosyal Bilgiler Programları'nın "değerler eğitimi" noktasındaki hedeflerine baktığımızda, iki ülke programlarında da benzer hedeflere yer verildiği tespit edilmiştir. Her ülkenin kendine ait kültürel değerlerine vurgu yapıldığı gibi bağımsızlık, barış, özgürlük, bilimsellik, çalışkanlık, dayanışma, duyarlılık, dürüstlük, estetik, hoşgörü gibi evrensel değerlerin de altının çizildiği görülmekte (Evrim ve Kafadar, 2004) iki ülkenin programında değer yargıları arasında benzerliklerin olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca Singapur üzerine yapılan birçok araştırmada da bu noktaların öneminin altı çizilmektedir (Tan and Chew, 2004; Adler and Sim, 2005; Tan and Gopinathan, 2000; Han, 2000; Nichol and Sim, 2007). Türkiye'de ise 2005–2006 yılından beri okullarda uygulanan programla değerler eğitimine geçmiş yıllara göre daha fazla önem verildiği görülmektedir (Özen, Güleryüz ve Özen, 2012).

Türkiye 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programında kavramlar sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alınmıştır. İçerikleri itibariyle program hedefleri doğrultusunda hazırlanan ve sınıfta üzerinde durulması tavsiye edilen giriş, geliştirme ve pekiştirme düzeyindeki kavramlar, ders kitaplarıyla paralellik taşıyan öğretmen kılavuz kitaplarında öğretmenlere tavsiye niteliğinde sunulmuştur. Programda, derslerde ve ders kitaplarında üzerinde durulacak kavramlara sarmal yaklaşım anlayışıyla, öğrenci seviyeleri de göz önünde bulundurularak yer verilmesi tavsiye edilmiştir. Buna göre soyut düşünceler şeklinde tanımlanan kavramlar, kullanılacak grafik materyaller, anlam çözümleme tabloları (AÇT), kavram ağları (KA) ve kavram haritaları (KH) ile somutlaştırılabilir. Kavramlar, sınıfta işlenmeden önce kullanılırsa çeşitli eksikliklere, yanlış anlamalara, kavram yanılgılarına veya kavram kargaşasına sebep olabilir. Böylece ders eksiklikleri veya kavramın sınıfta verilişi ona göre planlanır. Öte yandan bir kavram işlendikten sonra öğrencilerin o kavramı kavrama seviyeleri belirlenebilir. Yani bu grafik materyaller değerlendirilme amacıyla kullanılabilir (Şeker, 2010; MEB, 2005). Singapur'da İlköğretim ve Ortaöğretim Sosyal Bilgiler Programı'nda yer alan kavram öğretiminin sarmal yaklaşım çerçevesinde ele alındığı görülmüş, sosyal bilgiler derslerinde, her yıl daha yüksek düzeyde beceri ve kavramın öğretilmesine vurgu yapıldığı anlaşılmıştır. Buna göre; öğrencilerin kavram öğretiminde, yeni uygulama ve fikirlerle daha önce öğrendiklerinin sentezlenmesi amaçlanmış olabilir.

Singapur'da sınavsız bir ders olarak ilköğretim ve ortaöğretim kademelerinde devam eden sosyal bilgiler dersinde, öğrencilerin öğrenme sonuçlarının değerlendirilmesinde ölçmenin hem formal hem de informal biçiminin tercih edildiği görülmüştür. Formal değerlendirme; kitaplar, ödev etkinlikleri, alıştırma ve çalışma yapraklarını kapsayabilir. İnformal değerlendirmede ise daha çok süreç değerlendirmesinin yapıldığı, öğrencilerin öğrenmelerinin ürün odaklı değil süreç odaklı olduğu anlaşılmıştır. Türkiye 2004 Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda ise önceki programlardan farklı olarak ölçme ve değerlendirmede öğrencilerin bilgi, beceri ve tutumlarının çoklu değerlendirmesinin yapıldığı görülmüştür. Değerlendirmede yazılı ve sözlü sınavların yanında öğrencinin süreç içerisindeki başarı ve yeteneğinin değerlendirilmesi söz konusudur. Sosyal bilgiler dersi öğrenme sürecinde; dergi, gazete, hikâye, şiir, efsane ve masal gibi kaynaklardan yararlanılması tavsiye edilmiş, değerlendirme süreçlerinin bütün bunlar göz önünde bulundurularak yapılması önerilmiştir. Ancak yapılan bazı araştırmalarda (Fidan ve Sak, 2012; Şimşek, 2011) da belirtildiği gibi öğretmenlerin büyük çoğunluğunun halen geleneksel ölçme değerlendirme araçlarını kullandıkları görülmektedir. Oysa geleneksel ölçme değerlendirme, sadece bilişsel anlamdaki kazanımları ölçmekte, bu durum öğretimde bütünlük ilkesine aykırı bir durum olarak kabul edilmektedir. Ölçme ve değerlendirme bir bütünlük içerisinde diğer hedef alanlarını da (duyuşsal ve psiko-motor alanlar) kapsayıcı olmalıdır (Şimşek, 2011). Bütün bunlar göz önüne alındığında; değişen ve gelişen dünya şartlarında etkili ve sorumlu vatandaşlar yetiştirmeyi misyon

edinen, genel amacı, hedefi ve tanımı NCSS **(*National Council for the Social Studies*)** tarafından ortaya konan 'Sosyal Bilgiler'in, anlayış itibariyle evrensel niteliğini koruduğu görülmüş, ancak ülke ve bölgelere göre ders içerikleri noktasında bazı farklılıkları ihtiva ettiği belirlenmiştir.

Yapılan araştırmalarda Singapur'un, eğitim alanında dünya çapında fark edilir bir konuma yükseldiği söylenebilir. Singapur eğitim yetkililerine göre; Singapur'un bu başarılara ulaşması tesadüf olmamakla birlikte ülkenin, dünya çapında sayılan tesislere, eğitimcilere, yetenekli okul idarecilerine ve modern okullara sahip olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca eğitim alanında yapılan bu çalışmalarla (Nichol and Sim, 2007; Tan and Gopinathan, 2000; MOE, 2005), Singapur halkının geleceğini inşa etmek için uğraş verildiğinin altı çizilmektedir.

Bütün bunlar göz önüne alındığında; ülkelerin eğitim sorumluları ve paydaşları tarafından yürütülen program geliştirme çalışmalarında, bilginin kalıcılığının sağlanması için öğrenci merkezliliğe daha fazla önem verilmesinin gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu çerçevede, araştıran, sorgulayan, doğru bilgiye ulaşmanın yöntem, teknik ve stratejilerine sahip, bilinçli, değişen ve gelişen dünya şartlarında kendi bilgisini üretme ve yapılandırma noktasında hevesli bireylerin yetiştirilmesi hedeflenmelidir.

Program hazırlama sürecinde ülkelerin sahip oldukları sosyal, kültürel ve ekonomik ihtiyaçların göz önünde bulundurulması, etkili bir eğitim-öğretim süreci için yararlı olabilir. Bu noktada, farklı kültürleri bir arada bulunduran devletler, sosyal bilgiler dersi gibi konusu toplum olan derslere daha fazla önem vermeli, farklı etnik unsurlara ait maddi/manevi kültür öğelerinden daha fazla yararlanmalıdır. Böylece sosyal bilgiler programlarında evrensel sosyal normlara daha fazla atıfta bulunulması, bir arada yaşama algısının gelişmesine katkı sağlayabilir. Ayrıca sosyal bilgiler programında değerler eğitimine daha fazla vurgu yapılmalı; etkinlikler, evrensel/kültürel değerlere ait uygun örneklerle zenginleştirilmelidir.

Öğrenme-öğretme ortamlarının bireysel farklılıkları dikkate alan etkinliklerle desteklenmesi ve zenginleştirilmesi kalıcı bir öğrenme için önemli olabilir. Bunun için, Sosyal Bilgiler Öğretim Programı'nda öğrenme stillerine yönelik etkili öğrenme ve öğretme stratejilerine yer verilmesi, öğrenmede çeşitliliğe ve kalıcılığa daha fazla katkı sağlayabilir.

Singapore Social Studies Curriculum and Comparison of This Programme with Turkish Social Studies Curriculum

Abstract

Although the social studies curriculums prepared by countries can be different in terms of the content of lessons, it can be seen that they have many more similarities since definitions of NCSS (National Council for the Social Studies) regarding social studies are prepared with certain approach. In the years 1924, 1926, 1936, 1948, 1962, 1968 and in 1998 in Turkey, although different names were used, some programme developing studies were conducted in the area of social studies. In the year 2004, in the social studies curriculum, some changes were made in accordance with the developments in the world and studies in this field, and in the programme gains and activities as well as subjects such as information/knowledge, skills, value and concept are included. Finally, with some changes in the education system, which is also sometimes called 4+4+4, social studies lesson primary school fourth grades and secondary school fifth, sixth and seventh grades have been reorganized. In Turkey as well as in Singapore, programme studies began at a primary school level in 1984, and they were completed and put into effect in 1999. Secondary School Social Studies Curriculum, however, was enacted at the first level in 2005, and at the second level in 2006. In Turkey social studies lesson and learning areas are prepared with a

"Spiral/Cyclical Approach" by dealing with their aspects of information, skills, value and concept, while in Singapore they are prepared based on "Expanding Environment Approach" at primary school and secondary school levels. This study aims to put forward the differences and similarities of social studies curriculum put into effect by Turkey and Singapore in the year 2000s in an attempt to develop educational programmes. Also, this research is a qualitative study prepared using a document review method. Throughout the research, we benefited from the programmes and materials prepared and put by the Ministries of National Education of two countries on their official websites. Looking into the Turkish and Singaporean Social Studies Curriculum, it is seen that positive gains and activities are included, and these are enriched with subjects like information, skill, value and concept. It is also established that in measurement and assessment process-focused approach is applied.

Keywords: Social Studies, Curriculum, Turkey, Singapore

Extended Summary

Social Sciences, which deals with subjects related to society, is a science that embodies disciplines such as History, Geography, Anthropology, Archaeology, Law, Philosophy, Political Studies, Psychology and Sociology. Social Studies, which emerged as a result of these disciplines with different content and quality being melted in a pot, is taught as a subject at schools today. Social studies, which aims to raise effective and considerate citizens through the disciplines that form social sciences, also focus on bringing up individuals who have the ability to take objective decisions by thinking sensibly, who adapt to real life conditions, who have gained the culture of living together, who can tolerate differences and who possess the knowledge and skills required in our modern society. Although the social studies curriculums prepared by countries can be different in terms of the content of lessons, it can be seen that they have many more similarities since definitions of NCSS (National Council for the Social Studies) regarding social studies are prepared with certain approach.

Aim of the Study

This study aims to put forward the differences and similarities of social studies curriculum put into effect by Turkey and Singapore (Developing Countries) in the year 2000s in an attempt to develop educational programmes.

Method

This research is a qualitative study prepared using a document review method.

Comparison of Singapore and Turkey Social Studies Curriculum

Much as social studies saw some changes and innovation in Turkey in terms of content throughout years in Turkey, it has maintained its teacher-centered features until 2004. In the year 2004, some changes were made in social studies curriculum, and the program were enriched by adding some new gains and activities, and through elements such as knowledge, skills, value and concept. In addition to this, it is noticed that the programme was prepared with a student-centered and constructive approach. Some changes were made to education system, which is also named

4+4+4, and social studies primary school fourth grade and secondary school fifth, sixth and seventh grades were reorganized.

Just like in Turkey, in Singapore as well, 1999 primary school and 2005 secondary school social studies programmes were re-organized with knowledge, skill and value dimensions. Programme studies commenced at primary education level in 1984, and it was completed and put into effect in 1999. Secondary school Social Studies Education Programme Stage 1 twas put into effect in 2005, and Stage 2 in 2006. It is seen that the studies done on the social studies programmes of the two countries were re-designed in accordance with changing and developing.new world facts in 2000s, which is often expressed as age of communication and information.

Social studies subject and learning areas, which are designed to aim to bring up effective and responsible citizens, continue from primary school the fourth grade to secondary school 7th grade, in line with the "Spiral Approach" with their aspects of information, skill, value and concept being handled. Social Studies lesson totally has 16 learning areas in the fourth and fifth grades, and 14 learning areas in the sixth and seventh grades. It is seen that this class is taught at primary and secondary school levels, but that it does not exist in high school level. Social Studies lesson is prepared and based on "Expanding Environment Approach" in the level of elementary and secondary school education. This subject is taught from the first grade until the sixth grade and is made up of 9 learning areas. In the secondary education, it is seen that the lesson is prepared according to thematic approach and is planned in a way that incorporates 6 different learning areas. In the Turkish Social Studies Curriculum, it is aimed that the students can use the information on which they work in problem solving meaningful learning and critical thinking process rather than memorizing it. In the Singaporean Social Studies Curriculum, however, students are expected to acquire the necessary information with regard to history, geography and economy of the Singaporean nation and to learn about the social problems of the country and they are expected to learn from those changes and constraint.

Looking into the skill targets of the Turkish and the Singaporean Social Studies Curriculum, we can easily see that they have many aspects in common. Thus, it is expected that at the end of the lesson students can structure what they learn with technological tools, solve the existing problems with the resources they have by making sensible, reliable and thought over decisions, benefit from different ideas and talents by working independently and cooperatively. When we focus on "values management" in the Turkish and Singaporean Social Studies Programmes, it is noticeable that the programmes of the two countries have similar targets. It is seen that universal values such as independence, peace, freedom, scientificity, working hard, solidarity, sensitivity, honesty, aesthetics, tolerance are underlined and cultural values of each country are emphasized.

It is also realized that the concept teaching is handled in the form of spiral approach in the Turkish Social Studies Primary School Curriculum, and in the Singaporean both Primary and Secondary School Curriculum, and it is understood that in the social studies lessons each year teaching of skills and concept is carried out at a higher level. Thus, it may have been aimed that students can synthesize what they have learned previously in concept teaching with new applications and ideas.

Discussion and Conclusion

In the Turkish 2004 Social Studies Curriculum, in the evaluation of performances, assessment of students' achievement and skills throughout the term is in question as well as written

and oral examinations.In the process of social studies lesson, it is recommended that (re)sources such as magazines, newspapers, stories, poetry, legends and talesare benefited, and a process-centered with homework and various tasks approach in which student's performance is evaluated is adopted. In Singapore, however, social studies lesson continues to be taught as an exam-free class in primary school and secondary school levels and both formal and informal types of measuring/assessment are preferred. The formal assessment, may incorporate books, task/homework activities, exercises and worksheets. In the informal evaluation, however, process assessment is carried out and it is noticed that students' learning is not product-focused but process-focused.

Taking all of them into consideration, "Social Studies", which has a mission of brining up effective and responsible individuals in changing and developing world conditions, and whose goal and definition is put forward by NCSS (National Council for the Social Studies) seems to have mainly preserved its universal feature, however, in terms of lesson contents there are some differences according countries and regions.

REFERENCES/KAYNAKÇA

ADLER, S.A and SİM, J. B.Y. (2005) Social Studies in Singapore: Contradiction and Control. Redesigning Pedagogy: Research, Policy and Practice Conference, National Institute of Education. Nanyang Technological University, Singapore.

AKPINAR, M. ve KAYMAKÇI, S. (2012). Ülkemizde Sosyal Bilgiler Öğretiminin Genel Amaçlarına Karşılaştırmalı Bir Bakış. *Kastamonu Eğitim Dergisi* 20*(2), 605-626.*

ANIL, D. ve ACAR, M. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin Ölçme Değerlendirme Sürecinde Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüşleri. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi. 5 (11), 44-61. (http://efdergi.yyu.edu.tr/makaleler_5.html adlı internet sitesinden 02.10.2013 tarihinde alınmıştır).

ÇELİKKAYA, T. (2011). Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Becerilerin Kazandırılma Düzeyi: Öğretmen Görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi, 19(3), 969-990.*

ÇOLAKOĞLU, S. (2010). Singapur'un Dış Politikasını Ne Belirler? *Uluslararası Stratejik Araştırmalar Kurumu*. Ankara. http://www.usakgundem.com/yazar/1540/singapur'un-dış-politikasını-ne-belirler.html adlı web sitesinden 24 Kasım 2010 tarihinde alınmıştır.

DOĞANAY, A. (2009). Değerler Eğitimi. (Ed. C. Öztürk), *Sosyal bilgiler öğretimi*, Ankara: Pegem A Yayıncılık.

EVRİM, İ. ve KAFADAR, O. (2004). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programının ve Ders Kitaplarının Ulusal Ve Evrensel Değerler Yönünden İçerik Çözümlemesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, *2* (3), 293-304.

FANG, S. I. (2002). A Historical Development of The Primary Social Studies Curriculum in Singapore. *Unpublished Master of Education dissertation*, Nanyang Technological University.

FİDAN, M. ve SAK, İ. M. (2012). İlköğretim Öğretmenlerinin Tamamlayıcı Ölçme Değerlendirme Teknikleri Hakkında Görüşleri. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1*(1).

GOH, K. S. (1979). Report on The Ministry of Education. Singapore: Ministry of Education.

GÖMLEKSİZ, M. N. ve BULUT, İ. (2006). Yeni Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programının Uygulamadaki Etkililiğinin Değerlendirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, *47*, 393-421.

GRANT, S. G. (1997). A Policy at Odds With Itself: The Tension Between Constructivist and 16. Traditional Views in The New York State Social Studies Framework. *Journal of Curriculum and Supervision, 13*(1), 92-113.

HAN, C. (2000). National Education and 'Active Citizenship': Implications For Citizenship and Citizenship Education in Singapore. *Asia-Pacific Journal of Education, 20*, 1, 63-72.

HİLL, M. and LİAN, K. F. (1995). *The Politics of Nation Building and Citizenship in Singapore.* London: Routledge.

KAN, Ç. (2010). Sosyal Bilgiler Dersi ve Değerler Eğitimi. *Milli Eğitim Dergisi, 187*, 138–145.

KARASAR, N. (2008). *Bilimsel Araştırma Yöntemi (17.Baskı).* Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

KOH, A. (2002). Towards A Critical Pedagogy: Creating "Thinking Schools" in Singapore. *Journal of Curriculum Studies, 34*(3), 255-264.

M.E.B. (2005). *İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu (4-5. Sınıflar).* Ankara: Milli Eğitim Yayınları.

M.E.B. (2005). *İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi 6-7 Öğretim Programı Kılavuzu*. Ankara: Milli Eğitim Yayınları.

Ministry of Education Singapore (2005). Social Studies Syllabus Primary. [Online]:http://www.moe.gov.sg/education/syllabuses/humanities/files/social-studies-primary-2008.pdf adlı web sitesinden 08.08.2013 tarihinde alınmıştır.

Ministry of Education Singapore(2005). Social Studies GCE Ordinary Level (Syllabus 2190/1). Singapore.

[Online]:http://www.moe.gov.sg/education/syllabuses/humanities/files/social-studies-lower-secondary-normal-technical.pdf adlı web sitesinden 08.08.2013 tarihinde alınmıştır.

NCSS (1992). *The Social Studies Professional: National Council For The Social Studies*. January-Fabruary, Washington DC.

NELSON, J. L. (2001). Defining Social Studies. (Ed. W. Stanley), *Critical Issues in Social Studies Research For The 21st Century,* Greenwich, CT: Information Age Publishing.

NİCHOL R. and SİM, J. B. Y. (2007). Singaporean Citizenship, National Education and Social Studies: Control, Constraints, Contradictions and Possibilities. La Trobe University and Nanyang Technological University, 3, 1.

ONG, T. C. (1979). *Report On Moral Education*. Singapore: Ministry of Education.

ÖNAL, H. ve KAYA, N. (2006). Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarının (4 Ve 5. Sınıf) Değerlendirilmesi. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.

[Online]:*(http://sbe.balikesir.edu.tr/dergi/edergi/c9s16/makale/c9s16m2.pdf adlı web sitesinden 17.09.2013 tarihinde alınmıştır).*

ÖZEN, Y., GÜLERYÜZ, K. ve ÖZEN, H. B. (2012). İlköğretim 1–3 Sınıf Hayat Bilgisi, 4–5 Sınıf Sosyal Bilgiler Dersindeki Değerler Ve Değerler Eğitiminin İncelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 1*(4), 30.

SEFEROĞLU, S.S. ve AKBIYIK, C. (2006). Eleştirel Düşünme Ve Öğretimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 36, 193-200.

[Online]:http://www.efdergi.hacettepe.edu.tr/200630S%C3%9CLEYMAN%20SAD%C4%B0%20SEFERO%C4%9ELU.pdf adlı adresten 11.09.2013 tarihinde alınmıştır.

SİM, J. B. Y. and ADLER, S. (2004). The Role of Secondary Social Studies in Educating Singapore's Citizens. *Teaching and Learning, 25*(2), 161-169.

SİM, J. B. Y. And PRİNT, M. (2005). Citizenship Education and Social Studies in Singapore: A National Agenda. *International Journal Of Citizenship And Teacher Education, 1*(1), 58–73.

SÖZER, E. (1998). Sosyal Bilimler Kapsamında Sosyal Bilgilerin Yeri Ve Önemi. (Ed. G. Can), *Sosyal Bilgiler Öğretimi*, Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Açık öğretim Fakültesi Yayınları.

ŞEKER, M. (2003). İlköğretim Okulu 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Kavramlarının Kazanılmışlık Düzeyi. *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi*, İstanbul.

ŞEKER, M. (2010). Sosyal Bilgiler Öğretiminde Öğrenme Stillerine Uygun Etkinliklerin Kullanılmasının Öğrencilerin Öğrenme Düzeyi Ve Kavram Yanılgılarının Giderilmesi Üzerindeki Etkililiğinin Araştırılması. *Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi,* İstanbul.

ŞEKER, M. (2011). Singapur Sosyal Bilgiler Eğitim-Öğretim Programı. Cemil Öztürk (Ed.), Farklı Ülkelerin Sosyal Bilgiler Öğretim Programları. İstanbul: Pegem A Yayıncılık.

ŞİMŞEK, N. (2011). Sosyal Bilgiler Dersinde Alternatif Ölçme Değerlendirme Araçlarının Kullanılması: Nitel Bir Çalışma. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 21*(1). 149-168.

TAN J. and GOPİNATHAN, S. (2000). Education Reform in Singapore: Towards Greater Creativity and Innovation? *NIRA Review, 7* (3), 5-10.

TAN, T. W. and CHEW, L. C. (2004). Moral Education and Citizenship Education as Statecraft in Singapore: A Curriculum Critique. *Journal Of Moral Education, 33*(4), 597-606.

YAZICI, K. (2006). Değerler Eğitimine Genel Bir Bakış. *Türklük Bilimi Araştırmaları, 19*, 499-522.

YILDIRIM, A. ve ŞİMŞEK, H. (2005). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

YİĞİTTİR, S. ve KAYMAKÇI, S. (2012). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı Uygulama Kılavuzu'nda Yer Alan Etkinliklerin Değer Eğitimi Yaklaşımları Açısından İncelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 13* (2), 49-73.